

**ХМЕЛЬНИЦЬКА ОБЛАСНА РАДА
ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ УПРАВЛІННЯ ТА ПРАВА
ІМЕНІ ЛЕОНІДА ЮЗЬКОВА**

ЗАТВЕРДЖЕНО

Рішення методичної ради університету
29 серпня 2024 року,
протокол № 1.

Перша проректорка, голова методичної
ради університету, кандидатка наук з
державного управління, доцентка
_____ Ірина КОВТУН

**НАВЧАЛЬНО-МЕТОДИЧНІ МАТЕРІАЛИ
з навчальної дисципліни
«ВИКОНАВЧЕ ПРОВАДЖЕННЯ»
для підготовки фахівців на першому освітньому рівні
здобувачів вищої освіти ступеня бакалавра
за спеціальністю 081 Право галузі знань 08 Право
за заочною формою навчання**

м. Хмельницький
2024

РОЗРОБНИКИ:

Професор кафедри цивільного права та процесу, кандидат юридичних наук, професор

_____ Юрій БІЛОУСОВ

Доцентка кафедри цивільного права та процесу, кандидатка юридичних наук, доцентка

_____ Мирослава ГАРІЄВСЬКА

27 серпня 2024 року

СХВАЛЕНО

Рішення кафедри цивільного права та процесу
28 серпня 2024 року, протокол № 1.

Завідувачка кафедри, докторка юридичних наук, професорка

_____ Світлана ГРИНЬКО

28 серпня 2024 року

Декан юридичного факультету,
кандидат юридичних наук, доцент

_____ Віктор ЗАХАРЧУК

28 серпня 2024 року

Обліковий обсяг 3,18 ум. др. арк.

Оновлення навчально-методичних матеріалів:

Професор кафедри приватного права,
кандидат юридичних наук, професор

_____ Юрій БІЛОУСОВ

Доцентка кафедри приватного права,
кандидатка юридичних наук, доцентка
20 січня 2025 року

_____ Мирослава ГАРІЄВСЬКА

Рішення кафедри приватного права
20 січня 2025 року, протокол № 8.

Завідувачка кафедри приватного права,
докторка юридичних наук, професорка
20 січня 2025 року

Світлана ГРИНЬКО

ЗМІСТ

Стор.

1.	Структура вивчення навчальної дисципліни	3
1.1.	Тематичний план навчальної дисципліни	3
1.2.	Лекції	3
1.3.	Семінарські заняття	5
1.4.	Самостійна робота студентів	13
1.5.	Індивідуальні завдання	22
1.6.	Підсумковий контроль	25
2.	Схема нарахування балів	28
3.	Рекомендовані джерела	30
4.	Інформаційні ресурси в Інтернеті	44

1. Структура вивчення навчальної дисципліни

1.1. Тематичний план навчальної дисципліни

№ теми	Назва теми	Кількість годин											
		Денна форма навчання						Заочна форма навчання					
		Усього	у тому числі					Усього	у тому числі				
			Лекції	Сем. (прак).	Лабор.	Ін.зав.	СРС		Лекції	Сем. (прак).	Лабор.	Ін.зав.	СРС
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
1.	Загальні положення виконавчого провадження	10	2				8	10	2				8
2.	Відносини виконавчого провадження	14	2	4			8	14	2				12
3.	Процесуальна форма виконавчого провадження	18	4	4			10	18	2				16
4.	Порядок виконання рішень майнового характеру	22	6	4			12	22	2	2			16
5.	Порядок виконання рішень немайнового характеру	14	2	2			10	14	2	2			10
6.	Гарантії захисту прав суб'єктів виконавчого провадження	12	2	2			8	12		2			10
	Всього годин:	90	18	16			56	90	10	6			74

1.2. Лекції

№ з/п	Назва і план теми	Кількість годин
1	2	3
1.	Загальні положення виконавчого провадження	2

1.1.	Поняття та значення виконавчого провадження.	
1.2.	Система та класифікація принципів виконавчого провадження.	
1.3.	Рішення судових та інших органів (посадових осіб) як підстави виконання.	
1.4.	Процесуальні строки пред'явлення виконавчого документа до виконання (виконавча давність) та їх значення.	
2.	Відносини виконавчого провадження	2
2.1.	Поняття, значення процесуальних відносин у провадженні по виконанні рішень судів та інших органів та посадових осіб.	
2.3.	Суб'єкти відносин виконавчого провадження: поняття, система, особливості правового статусу.	
2.4.	Сторони виконавчого провадження та учасники виконавчого провадження, їх процесуальні права та обов'язки.	
2.5.	Представництво у виконавчому провадженні.	
2.6.	Органи виконання.	
3.	Процесуальна форма виконавчого провадження	2
3.1.	Стадії виконавчого провадження: поняття, значення, загальна характеристика.	
3.2.	Відкриття виконавчого провадження: поняття та значення, процесуальне оформлення.	
3.2.	Заходи виконання рішення: поняття, види, загальна характеристика. Місце виконання. Час проведення виконавчих дій. Оголошення розшуку у виконавчому провадженні.	
3.3.	Виконавчі витрати. Виконавчий збір. Витрати, пов'язані із виконанням рішення.	
3.4.	Завершення виконавчого провадження: поняття, підстави, наслідки.	
3.5.	Ускладнення у ході виконавчого провадження.	
3.6.	Воєнні виклики виконавчого провадження.	
4.	Порядок виконання рішень майнового характеру	2
4.1.	Заходи виконання рішення. Поняття, види, загальний порядок застосування.	
4.2.	Звернення стягнення на майно боржника.	
4.3.	Звернення стягнення на доходи боржника. Гарантії забезпечення інтересів боржника при зверненні стягнення на доходи боржника.	
4.4.	Особливості виконання рішення про стягнення аліментів.	
4.5.	Виконання рішення про передачу певних речей стягувачеві.	
5.	Порядок виконання рішень немайнового характеру	2
5.1.	Загальні правила виконання рішень, що зобов'язують боржника вчинити на користь стягувача певні дії або утриматися від їх вчинені.	
5.2.	Порядок виконання рішення про виселення, про вселення. Виконання рішення про поновлення на роботі.	
5.4.	Виконання рішення про відібрання дитини.	
	Усього	10

1.3. Семінарські заняття

У матеріалах до семінарських занять містяться питання для обговорення на навчальному занятті, завдання, наводяться переліки літератури і нормативно-правових актів, необхідних для вивчення теми семінарського заняття, вказуються теми доповідей, що рекомендуються, та рефератів. Спірні в літературі теоретичні питання за відповідною темою, на які необхідно звернути увагу студентам при підготовці до семінарського заняття, зазначаються викладачем, який проводить заняття у відповідній навчальній групі.

Семінарські заняття можуть проводитися за доповідною системою, у формі «круглих столів», наукових конференцій, диспутів у студентських навчальних групах, тощо за розсудом викладача. Метою підготовки студентами доповідей (співдоповідей) і виступів під час

проведення семінарських занять, написання ними рефератів є прищеплення навичок самостійної роботи над літературними джерелами, законами й іншими правовими актами, використання опублікованої судової і господарської практики для того, щоб на основі їхнього аналізу й узагальнення студенти могли робити власні висновки теоретичного і практичного характеру, обґрунтовуючи їх відповідним чином. Кількість часу, виділюваного на розгляд теоретичних питань і дискусії, визначається викладачем.

У матеріалах до занять також містяться питання для обговорення. У списку літератури зазначені роботи, знання яких необхідно студентам для засвоєння матеріалів теми і рішення задач; спеціальна література призначена для більш глибокого вивчення питань теми.

Основна задача занять — навчити студентів розуміти зміст закону і застосовувати норми права до конкретних життєвих ситуацій. Такі ситуації викладаються в задачах, більшість яких мають у своїй основі конкретні випадки, які мали місце у діяльності державної виконавчої служби. Їхнє рішення дозволяє в навчальній аудиторії домогтися максимального наближення студентів до практичної юридичної діяльності.

Приступаючи до вивчення, студент повинен вчитися юридично мислити, самостійно, без «підказок» коментарів, довідників, оцінювати ту чи іншу правову ситуацію (наприклад при вирішенні ситуаційних завдань). Більше уваги потрібно приділяти навчальній, монографічній літературі, статтям у наукових журналах. При підготовці до занять студенти повинні переглянути рекомендовану літературу і стосовні до відповідної теми правові акти й інші матеріали. Лише після цього можна приступити до складання доповідей і співдоповідей на семінарських заняттях, написанню рефератів, рішення задач і виконанню завдань. Викладач, що веде семінарське заняття, може рекомендувати студентам і іншу, крім зазначеної в переліку, літературу з урахуванням новітніх публікацій.

Таким чином, готуючись до занять по темі, треба:

уважно ознайомитися з планом заняття і списком нормативних актів, що рекомендуються, та навчальної та спеціальної літератури;

студенти мають засвоїти методичні вказівки, вивчити відповідні питання в конспекті і підручнику;

опрацювати нормативні акти з відповідної теми;

законспектувати одну або дві наукові праці з рекомендованого списку джерел;

використовуючи вивчений матеріал, вирішити ситуаційні завдання, вказані викладачем.

Розкриваючи теоретичні питання, студенти повинні прагнути до максимально повного і чіткого викладу всіх проблем, що досліджуються. При цьому важливо показати діалектику їхнього розвитку, розкрити відмінності в трактуванні розглядуваних положень, провести порівняльний аналіз питань, що висвічуються у відповідних розділах різних підручників, у спеціальній літературі.

Під час вирішення задач студенти, керуючись правовими актами і практикою їхнього застосування, повинні визначити юридичне значення фактичних обставин, згаданих у задачі, самостійно сформулювати питання, зв'язані з правами й обов'язками учасників правовідносин, що виникли, визначитись про обґрунтованість їхніх вимог чи заперечень, а якщо справа уже вирішена судом — то і про обґрунтованість викладеного в задачі рішення. Відповіді на ці питання повинні бути обґрунтовані посиланнями на конкретні правові норми.

Аналізуючи зміст правових норм, студенти мають в обов'язковому порядку давати точні і конкретні посилання на відповідні нормативно-правові акти: вказувати, коли і ким вони прийняті, відповідні статті (пункти, підпункти і т. ін.). При цьому студенти повинні звертатися безпосередньо до нормативних актів, а не викладати їх зміст за навчальною, додатковою або популярною літературою. Використовуючи коментар до законодавства, необхідно розмежувати текст коментарю від тексту самого нормативно-правового акту.

Конспектування літератури не повинне носити характер механічного переписування. Літературне джерело треба обов'язково заздалегідь прочитати, не конспектуючи. Потім потрібно «пробігти» очима текст і занотувати цікаві фрагменти у вигляді цитат або своїми словами, посилаючись кожного разу на сторінку. Важливо, щоб законспектований матеріал незалежно від його обсягу, був достатній за змістовим навантаженням і логічно завершений.

Основне завдання вирішення ситуаційних завдань — навчити студентів розуміти зміст закону і застосовувати норми права до конкретних життєвих ситуацій. Такі ситуації викладаються у задачах, більшість яких мають у своїй основі розгляд судових та господарських справ. Їх вирішення в навчальній аудиторії дозволяє досягнути максимального наближення студента до практичної діяльності юриста-цивіліста.

Вирішуючи практичні ситуаційні завдання (казуси), потрібно давати відповіді на поставлені питання повні і обґрунтовані як нормативно, так і логічно. Потрібно уважно розібрати всі елементи завдання. Логічному і нормативному обґрунтуванню повинен відповідати кожний висновок, зроблений при відповіді на те або інше питання і кінцевий, і проміжний. Не можна робити висновків, що лише фіксують порушення закону. Треба обов'язково показати наслідки такого порушення і способи відновлення порушених прав.

Вирішення завдань, які рекомендуються викладачем до семінарських занять, повинно ґрунтуватися на вимогах правових приписів процесуального та матеріального законодавства. Розв'язки ситуаційних завдань студент повинен занотовувати у свій робочий зошит, який можна користуватися під час відповіді на семінарському занятті при вирішенні тої чи іншої ситуаційної задачі (казусу).

При підготовці до семінарських занять студенти повинні використовувати рекомендовані джерела у законодавстві, серед навчальної та наукової літератури. Результати самостійної роботи студенти повинні занотовувати у свої робочі зошити з навчальної дисципліни.

Усі питання, які виникають у студентів при підготовці до семінарських занять, під час самостійної роботи, можуть бути вирішені під час групових та індивідуальних консультацій, що здійснюються викладачем, відповідно до затвердженого графіку.

Семінарське заняття 1

Тема 4. Порядок виконання рішень майнового характеру

Питання для усного опитування та дискусії

- 4.1. Звернення стягнення на майно боржника.
- 4.2. Арешт і вилучення майна (коштів) боржника.
- 4.3. Визначення вартості майна боржника. Оцінка майна боржника.
- 4.4. Зберігання майна, на яке накладено арешт.
- 4.5. Зняття арешту з майна.
- 4.6. Передача стягувачу предметів, зазначених у виконавчому документі.
- 4.7. Реалізація майна, на яке звернено стягнення.
- 4.8. Звернення стягнення на кошти боржника в іноземній валюті та виконання рішень під час обчислення боргу в іноземній валюті.
- 4.9. Звернення стягнення на кошти та майно боржника - юридичної особи, фізичної особи – підприємця.
- 4.10. Звернення стягнення на об'єкти нерухомого майна фізичної особи.
- 4.11. Звернення стягнення на заставлене майно.
- 4.12. Звернення стягнення на майно боржника, що перебуває в інших осіб.
- 4.13. Виконання рішення про конфіскацію майна.
- 4.14. Звернення стягнення на доходи заробітну плату, пенсію, стипендію та інші доходи боржника.
- 4.15. Відрахування із заробітної плати, пенсії, стипендії та інших доходів боржника.
- 4.16. Порядок стягнення аліментів.

Методичні вказівки

Ключовими термінами, на розумінні яких базується засвоєння навчального матеріалу теми, є: арешт, опис, вилучення майна, зберігання майна, зняття арешту з майна, оцінка майна.

З метою глибокого засвоєння навчального матеріалу при самостійному вивченні теми студенту варто особливу увагу зосередити на таких аспектах:

— процесуальний порядок звернення стягнення на майно та доходи фізичної особи;

- гарантії захисту прав стягувача та інших осіб у процесі примусового виконання рішення;
- процесуальний порядок виконання рішення про стягнення аліментів.

З метою захисту прав та законних інтересів сторін виконавчого провадження, інших осіб примусове виконання може бути здійснено лише у формах, які визначені законом. При вивченні теми особливу увагу слід звернути на особливості застосування заходів примусового виконання. Студентам самостійно потрібно визначити способи примусового виконання, які застосовуються у майнових спорах.

Особливості звернення стягнення на майно залежить від того, хто є боржником, фізична чи юридична особа. Зважаючи на це визначають черговість звернення стягнення на майно боржника. Потрібно ознайомитися із черговістю звернення на майно боржника — фізичної та юридичної особи.

Арешт майна є складовою загального порядку звернення стягнення на майно боржника. При проведенні виконавчих дій щодо опису та арешту майна боржника виконавець обов'язково складає акт опису й арешту майна. Потрібно знати шляхи накладення арешту на майно боржника виконавцем, а також які дані мають бути в акті опису і арешту майна боржника.

Закон України «Про виконавче провадження» встановлює, що не допускається звернення стягнення на майно, зазначене в Переліку видів майна громадян, на яке не може бути звернено стягнення за виконавчими документами. Немає потреби вивчати даний Перелік, однак потрібно ознайомитися із ним.

Студенти самостійно опрацьовують питання, що пов'язані з особливостями примусової реалізації рухомого та нерухомого майна (особливо звернути увагу на порядок примусової реалізації транспортних засобів, земельної ділянки та житлового будинку).

Аліменти можуть сплачуватися у добровільному порядку або ж їх стягують на підставі рішення суду. Загальний порядок стягнення аліментів визначається судом, який у своєму рішенні конкретизує розмір аліментів, що мають стягуватися із боржника, тому на виконавця покладений лише обов'язок здійснювати контроль за правильним та своєчасним їх відрахуванням та надходження відрахованих сум стягувачеві. Виконання рішень про стягнення аліментів має певні особливості щодо негайності виконання, черговості стягнення, обсягу доходів, які враховуються при виконанні таких рішень, проведенні розшуку, визначенні заборгованості по аліментах, стягненні аліментів у разі виїзду боржника за межі України.

Семінарське заняття 2

Тема 4. Порядок виконання рішень майнового характеру

Питання для усного опитування та дискусії

- 4.17. Звернення стягнення на майно боржника.
- 4.18. Арешт і вилучення майна (коштів) боржника.
- 4.19. Визначення вартості майна боржника. Оцінка майна боржника.
- 4.20. Зберігання майна, на яке накладено арешт.
- 4.21. Зняття арешту з майна.
- 4.22. Передача стягувачу предметів, зазначених у виконавчому документі.
- 4.23. Реалізація майна, на яке звернено стягнення.
- 4.24. Звернення стягнення на кошти боржника в іноземній валюті та виконання рішень під час обчислення боргу в іноземній валюті.
- 4.25. Звернення стягнення на кошти та майно боржника - юридичної особи, фізичної особи — підприємця.
- 4.26. Звернення стягнення на об'єкти нерухомого майна фізичної особи.
- 4.27. Звернення стягнення на заставлене майно.
- 4.28. Звернення стягнення на майно боржника, що перебуває в інших осіб.
- 4.29. Виконання рішення про конфіскацію майна.
- 4.30. Звернення стягнення на доходи заробітну плату, пенсію, стипендію та інші доходи боржника.
- 4.31. Відрахування із заробітної плати, пенсії, стипендії та інших доходів боржника.

4.32. Порядок стягнення аліментів.

Методичні вказівки

Ключовими термінами, на розумінні яких базується засвоєння навчального матеріалу теми, є: арешт, опис, вилучення майна, зберігання майна, зняття арешту з майна, оцінка майна.

З метою глибокого засвоєння навчального матеріалу при самостійному вивченні теми студенту варто особливу увагу зосередити на таких аспектах:

- процесуальний порядок звернення стягнення на майно та доходи фізичної особи;
- гарантії захисту прав стягувача та інших осіб у процесі примусового виконання рішення;
- процесуальний порядок виконання рішення про стягнення аліментів.

З метою захисту прав та законних інтересів сторін виконавчого провадження, інших осіб примусове виконання може бути здійснено лише у формах, які визначені законом. При вивченні теми особливу увагу слід звернути на особливості застосування заходів примусового виконання. Студентам самостійно потрібно визначити способи примусового виконання, які застосовуються у майнових спорах.

Особливості звернення стягнення на майно залежить від того, хто є боржником, фізична чи юридична особа. Зважаючи на це визначають черговість звернення стягнення на майно боржника. Потрібно ознайомитися із черговістю звернення на майно боржника — фізичної та юридичної особи.

Арешт майна є складовою загального порядку звернення стягнення на майно боржника. При проведенні виконавчих дій щодо опису та арешту майна боржника виконавець обов'язково складає акт опису й арешту майна. Потрібно знати шляхи накладення арешту на майно боржника виконавцем, а також які дані мають бути в акті опису і арешту майна боржника.

Закон України «Про виконавче провадження» встановлює, що не допускається звернення стягнення на майно, зазначене в Переліку видів майна громадян, на яке не може бути звернено стягнення за виконавчими документами. Немає потреби вивчати даний Перелік, однак потрібно ознайомитися із ним.

Студенти самостійно опрацьовують питання, що пов'язані з особливостями примусової реалізації рухомого та нерухомого майна (особливо звернути увагу на порядок примусової реалізації транспортних засобів, земельної ділянки та житлового будинку).

Аліменти можуть сплачуватися у добровільному порядку або ж їх стягують на підставі рішення суду. Загальний порядок стягнення аліментів визначається судом, який у своєму рішенні конкретизує розмір аліментів, що мають стягуватися із боржника, тому на виконавця покладений лише обов'язок здійснювати контроль за правильним та своєчасним їх відрахуванням та надходження відрахованих сум стягувачеві. Виконання рішень про стягнення аліментів має певні особливості щодо негайності виконання, черговості стягнення, обсягу доходів, які враховуються при виконанні таких рішень, проведенні розшуку, визначенні заборгованості по аліментах, стягненні аліментів у разі виїзду боржника за межі України.

Семінарське заняття 3

Тема 5. Порядок виконання рішень немайнового характеру

Питання для усного опитування та дискусії

- 5.1. Загальні правила виконання рішень, що зобов'язують боржника вчинити на користь стягувача певні дії або утриматися від їх вчинення (крім передачі грошей чи майна).
- 5.2. Виконання рішення про відібрання дитини.
- 5.3. Виконання рішення про поновлення на роботі.
- 5.4. Виконання рішення про виселення боржника.
- 5.5. Виконання рішення про вселення стягувача.

Методичні вказівки

Ключовими термінами, на розумінні яких базується засвоєння навчального матеріалу

теми, є: зобов'язання, поновлення на роботі, примусове вселення, примусове виселення.

З метою глибокого засвоєння навчального матеріалу при самостійному вивченні теми студенту варто особливу увагу зосередити на таких аспектах:

- процесуальний порядок вселення;
- процесуальний порядок виселення;
- виконавчі дії виконавця у випадку невиконання боржником рішення, яким останнього зобов'язано вчинити певну дію або утриматися від її вчинення.

Відібрання дитини є способом захисту прав та законних інтересів дитини. Виконання рішень про відібрання дитини має ряд особливостей. Це стосується перш за все того, що суд у своєму рішенні повинен чітко визначити боржника, виконавчі дії повинні проводитися тільки у присутності особи, якій дитина передається на виховання, за певних умов є обов'язковим проведення розшуку дитини та боржника, дії щодо виконання рішення про відібрання дитини можуть проводитися і у нічний час. Ці та інші особливості зумовлені специфікою рішення яке повинно бути виконаним.

Законодавство України встановлює, що виконавче провадження щодо іноземців, осіб без громадянства та іноземних юридичних осіб, які відповідно проживають чи зареєстровані на території України, або мають на території України власне майно, застосовуються положення чинного законодавства. Отже, при проведенні виконавчих дій щодо іноземного елемента виконавцю слід керуватися нормами чинного законодавства України та міжнародними договорами. Незважаючи на це дана категорія справ має певні особливості.

При розгляді особливостей виконавчого провадження з іноземним елементом особливу увагу слід звернути на зміст положень Закону України «Про міжнародне приватне право» та ЦПК України.

Виконавець зобов'язаний сумлінно виконувати службові обов'язки, не допускати в своїй діяльності порушення прав фізичних та юридичних осіб гарантованих Конституцією та законами України. Права та інтереси сторін та інтереси інших осіб у виконавчому провадженні забезпечуються численними гарантіями закріпленими у Законі України «Про виконавче провадження» та інших актах законодавства України. Потрібно розкрити основні гарантії законності виконавчого провадження та захисту прав його учасників.

Контроль за виконанням судових рішень є однією з форм зміцнення законності, умовою, що забезпечує дотримання прав і законних інтересів фізичних та юридичних осіб у демократичному суспільстві.

Оскарження дій виконавця — одна з найважливіших гарантій забезпечення прав громадян та юридичних осіб у виконавчому провадженні. При цьому можна виділити два основні види оскарження рішень, дій або бездіяльності виконавців:

1. адміністративний порядок оскарження;
2. судовий порядок оскарження.

Отже, органи державної виконавчої служби можуть безпосередньо здійснювати контроль за діями державних виконавців. Судовий контроль є зовсім іншим державним контролем, ніж той, що здійснюють вищестоящі органи за діяльністю виконавців. Специфіка судового контролю полягає в тому, що він здійснюється лише у випадку звернення особи (в тому числі і виконавця) за захистом. Особливу увагу заслуговує розгляд питання, що пов'язані з оскарженням рішень, дій чи бездіяльності виконавця.

Важливо розібратися у питаннях адміністративної та кримінальної відповідальності за порушення законодавства про виконавче провадження. Для цього потрібно провести порівняльний аналіз положень Закону України «Про виконавче провадження» та Кодексу України про адміністративні правопорушення, Кримінального кодексу України.

1.4. Самостійна робота студентів

Самостійна робота студентів є важливою складовою частиною навчального процесу та має на меті закріплення та поглиблення знань і навичок, одержаних на усіх видах навчальних занять; підготовку до наступних занять, іспиту, формування культури розумової праці з чинними правовими нормами, законодавством та практикою його застосування. Під час

самостійної роботи уточнюється коло питань, що підлягають вивченню по темі, аналізується та вивчається нормативний матеріал, наукові джерела, виконуються завдання.

Самостійна робота студента виконується в позааудиторний час, передбачений тематичним планом навчальної дисципліни.

Під час вивчення навчальної дисципліни студенти повинні навчитися самостійно мислити, поглиблювати засвоєні теоретичні знання, опановувати практичні навички з організації праці менеджера. Відповіді на питання повинні бути стисло законспектовані з обов'язковими посилання на використані джерела.

Самостійна робота студентів має бути логічно пов'язана з іншими видами навчальних занять. Однак вивчення навчальної дисципліни чи окремої теми не бажано починати з самостійної роботи студентів.

Від якості самостійної підготовки студентів залежить якість семінарських занять, глибина їх теоретичного змісту й активність студентів.

Самостійна робота є методом глибокого вивчення і творчого засвоєння студентами навчальної програми.

Перевірка самостійної роботи студентів здійснюється викладачами, які проводять семінарські заняття з навчальної дисципліни.

Викладач може обрати один з наступних способів перевірки самостійної роботи:

- проведення перевірки конспектів опрацьованої літератури, яка рекомендується для вивчення теми навчальної дисципліни;
- фронтального усного опитування;
- письмового опитування;
- проведення тестування з вивчених тем;
- розв'язування ситуаційних завдань до кожної теми навчальної дисципліни.

З метою самостійного визначення рівня засвоєння теоретичного матеріалу студентам пропонуються питання для самоконтролю набутих знань.

Питання самостійної роботи виносяться на поточний, модульний і підсумковий семестровий контроль. Для самостійної роботи студентів з кожної теми надається рекомендована література з якою студенти повинні ознайомитися для якісного виконання завдань на самостійну підготовку.

Загальні методичні рекомендації щодо самостійної роботи студентів:

1. Ознайомитися із питаннями, що виносяться на самостійне вивчення студентами.
2. Уважно прочитати матеріал, викладений на лекції і занотований студентами до відповідної теми.
3. Ознайомитися із рекомендованою літературою до відповідної теми (як до семінарського заняття, так і самостійної роботи) і розширити одержані знання під час лекційного заняття (обсяг представлень про конкретні предмети і явища, що входять у сферу регулювання приватним правом).
4. За бажанням студент може підготувати коротке повідомлення (до десяти хвилин) з найбільш складного і цікавого питання.
5. У випадку необхідності студент може скористатися індивідуальними консультаціями викладача, який читає лекції, а також викладача, який проводить семінарські заняття у навчальній групі.

Тема 1. Загальні положення виконавчого провадження

Завдання 1. Підготувати порівняльну таблицю принципів виконавчого провадження, з такими критеріями розкриття: найменування, суть, нормативне закріплення, правові гарантії.

Питання для самоконтролю

- Що означають такі ознаки рішення, як «здійсненність», «реалізованість», «обов'язковість»?
- Що таке виконавче провадження?
- Визначте місце виконавчого провадження у системі державної діяльності.

- Виконання яких завдань переслідує виконавче провадження?
- Чим відрізняються підстави виконання від виконавчих документів?
- Які наслідки втрати виконавчого документа?
- Що таке принцип виконавчого провадження?
- Яким чином реалізується принцип законності у виконавчому провадженні?
- Які наслідки порушення принципу законності?
- Яким чином реалізується у виконавчому провадженні принцип недоторканості людини у виконавчому провадженні?
- Яким чином реалізується у виконавчому провадженні принцип недоторканості житла у виконавчому провадженні?
- Чим відрізняється реалізація принципу диспозитивності від аналогічного принципу у цивільному та господарському процесах?
- Яким чином реалізується принцип мови діяльності у виконавчому провадженні?

Тема 2. Відносини виконавчого провадження

Ситуативні завдання:

1. Фінансовий консультант Петренко звернувся до суду з позовом про стягнення боргу в розмірі 25 000 грн з підприємця Ланського за невиконаним договором позики. Суд задовольнив вимогу, і на виконання рішення державний виконавець наклав арешт на автомобіль Honda, що належить Ланському.

Під час арешту був присутній Кутепов — власник мережі магазинів "Автобум", який оцінив автомобіль у 25 000 грн. Уже наступного дня після арешту автомобіля Петренко і Ланський підписали договір, за яким автомобіль переходить у власність Петренка як спосіб виконання боргових зобов'язань.

Завдання:

Визначте всіх суб'єктів цього виконавчого провадження та їхні процесуальні статуси.

Які права та обов'язки мають сторони виконавчого провадження?

Чи є законною передача автомобіля у власність Петренка після його арешту?

Які подальші кроки має здійснити виконавець у цій ситуації?

Додаткове питання: Як би змінилася ситуація, якби арештований автомобіль уже перебував у заставі за іншим зобов'язанням?

2. Рішенням суду задоволено позовні вимоги Артеменка, Бойка і Гринчука до ПрАТ «Міськбуд» про виконання зобов'язань щодо надання окремих упорядкованих квартир з урахуванням складу їхніх сімей.

У порядку забезпечення позову суд наклав арешт на виробничу базу, що належить ТОВ «Арремонт», єдиним засновником якого зі 100 % внеском є ПрАТ «Міськбуд».

Завдання:

Чи є підстави для видачі виконавчого документа та відкриття виконавчого провадження?

Чи можлива співучасть на стороні стягувача в цій справі?

Хто має бути залучений як боржник у виконавчому провадженні?

Чи є законні підстави для накладення арешту на майно ТОВ «Арремонт» з огляду на те, що його засновником є ПрАТ «Міськбуд»?

Якими процесуальними правами у виконавчому провадженні володіє ТОВ «Арремонт»?

3. Рішенням суду Андрієнко відновлено на посаді головного інженера-конструктора у ПрАТ «Технік» із виплатою заробітної плати за час вимушеного прогулу. Однак це рішення залишилося невиконаним, оскільки з'ясувалося, що завод «Технік» припинив свою діяльність, а на його базі створено ПрАТ «Інженер».

Завдання:

Які правові механізми можна застосувати для виконання судового рішення?

Хто буде боржником у виконавчому провадженні в цій ситуації?

Чи може ПрАТ «Інженер» нести відповідальність за борги ПрАТ «Технік»?

Які додаткові правові дії може вчинити стягувач для захисту своїх прав?

Додаткове питання: Як би змінилася ситуація, якби реорганізація заводу відбулася у формі правонаступництва?

4. Іваненко, юрисконсульт заводу «Вольтаж», звернувся до суду з позовом про стягнення матеріальної шкоди на користь заводу в розмірі 10 000 грн із п'ятнадцятирічного Вербицького, який перебував у трудових правовідносинах із підприємством.

Суд, дійшовши висновку, що Вербицький може самостійно захистити свої інтереси, не залучив його законних представників до участі в справі. Позов заводу було задоволено.

Після набрання рішенням законної сили керівник підприємства Петренко пред'явив виконавчий лист до виконання. Виконавець під час виконавчих дій встановив, що у Вербицького є майно на суму 5 000 грн, чого недостатньо для повного погашення заборгованості. Внаслідок цього він звернув стягнення на майно матері Вербицького.

Завдання:

Чи правомірними були дії суду щодо незалучення законних представників неповнолітнього?

Чи були дії виконавця щодо звернення стягнення на майно матері боржника законними?

Визначте суб'єктів виконавчого провадження у цій ситуації.

Чи можлива у цій справі співучасть? Якщо так, то який її характер?

Як могли б розвинутися події, якби суд дійшов іншого висновку щодо процесуальної дієздатності відповідача?

Додаткове питання: Як слід було б діяти підприємству для мінімізації ризиків у разі притягнення до відповідальності неповнолітнього працівника?

5. За рішенням суду Рамазанов зобов'язаний публічно вибачитися перед своєю сусідкою Коваленко.

Через кілька днів до Коваленко звернувся Ковалів, який представився представником Рамазанова, і приніс вибачення від його імені.

Завдання:

Чи допускає чинне законодавство про виконавче провадження виконання немайнових зобов'язань (зокрема, вибачень) через представника?

У яких випадках виконавче провадження виключає можливість представництва?

Як у подібних справах вирішували питання суди? Наведіть відомі вам приклади судової практики.

Які правові наслідки можуть настати у разі невиконання судового рішення щодо принесення вибачень?

Під час вирішення ситуації зверніть увагу на Постанову Верховного Суду від 13.03.2024 р. у справі № 712/10999/22 (провадження № 61-13517св23) – <https://reyestr.court.gov.ua/Review/117788727>.

6. Виконавець проводив арешт майна у квартирі Саблігамедова. Оскільки боржник подав клопотання про залучення перекладача, виконавець його забезпечив.

У процесі виконавчих дій Саблігамедов заявив відвід перекладачеві, пояснивши, що частково розуміє українську мову і помітив неточності в перекладі. Виконавець погодився з відводом, відпустив перекладача та продовжив виконавчі дії без нього.

Завдання:

Чи правильно вчинив виконавець, задовольнивши відвід та продовживши виконавчі дії без перекладача?

Який порядок заявлення та вирішення питання про відвід перекладача у виконавчому провадженні?

Чи можна було продовжити виконавчі дії без нового перекладача, якщо боржник сам зазначав, що лише частково розуміє українську мову?

Як правильно оформлюються такі процесуальні дії?

7. У справі про стягнення боргу за банківським кредитом кредитор передав свої права вимоги іншій особі на підставі договору цесії. Новий правонаступник звернувся до державної виконавчої служби з проханням замінити сторону виконавчого провадження, посилаючись на передачу права вимоги.

Завдання:

Якими процесуальними діями можна підтвердити факт передачі прав вимоги за договором цесії?

Які документи повинні бути надані для заміни сторони в виконавчому провадженні?

Які наслідки для правонаступника у разі заміни сторони виконавчого провадження?

Яким чином заміна сторони може вплинути на виконання судового рішення?

Як можна забезпечити, щоб правонаступник не зловживав процесуальними правами після вступу в процес?

Які умови дозволяють здійснювати заміну сторони виконавчого провадження на будь-якій стадії?

Як забезпечити виконання всіх процесуальних дій, здійснених до правопередника, правонаступником?

Як уникнути зловживань правами при виконанні судових рішень у справах, пов'язаних з кредитами?

Яким чином суд може контролювати правомірність процесуальних дій правонаступника на стадії виконання рішення?

Які перевірки має здійснювати суд щодо обґрунтованості заміни сторони в виконавчому провадженні?

Під час вирішення врахуйте постанову Великої Палати Верховного Суду від 23.01.2019 р. у справі № 803/1273/16.

8. Під час виконання рішення про стягнення боргу з юридичної особи, яка пройшла реорганізацію через виділ, виникає питання, яку відповідальність несуть новостворені юридичні особи за зобов'язання правопередника. Одна з новостворених компаній несе відповідальність за зобов'язання, які не перейшли до неї, а інші — за зобов'язання, що були передані.

Завдання:

Як має діяти державний виконавець при визначенні субсидіарної відповідальності нових юридичних осіб після реорганізації підприємства?

Як виконавець повинен ділити зобов'язання між юридичними особами, що утворилися після виділу?

Чи можуть нові юридичні особи бути залучені до виконавчого провадження одночасно, якщо вони несуть спільну відповідальність за борги правопередника?

Яким чином виконавець має підтверджувати, що зобов'язання не були передані до новоствореної юридичної особи відповідно до розподільчого балансу?

Під час вирішення врахуйте постанову Великої Палати Верховного Суду від 20.04.2022 р. у справі № 910/2615/18.

8. Чи правомірні дії виконавця, якщо:

1) відмовився прийняти до виконання виконавчий документ, оскільки він не містив інформації про ідентифікаційний код боржника, хоча інші дані дозволяли його однозначно встановити?

2) відмовив у поверненні виконавчого документа стягувачу на його вимогу, мотивуючи це тим, що провадження вже відкрито?

3) виніс постанову про відкриття виконавчого провадження та надіслав її боржнику лише через 15 днів після її винесення?

4) не направив постанову про відкриття виконавчого провадження стягувачу, вважаючи, що достатньо повідомити лише боржника?

- 5) відкрив виконавче провадження щодо боржника без попередньої перевірки його майнового стану?
- 6) зобов'язав стягувача надати додаткові документи для підтвердження майнового стану боржника?
- 7) дозволив представнику стягувача ознайомитися з матеріалами виконавчого провадження без підтвердження його повноважень?
- 8) не допустив представника боржника до участі у виконавчому провадженні, оскільки відповідний документ був нотаріально не посвідчений?
- 9) відмовився від самовідводу у справі, в якій боржник є його близьким родичем?
- 10) не розглянув заяву стягувача про відвід, мотивуючи це тим, що законодавство не передбачає відводу виконавця?
- 11) провів виконавчі дії без присутності понятих, пояснюючи це тим, що вони не були обов'язковими у цій ситуації?
- 12) призначив понятими співробітників свого ж відділу виконавчої служби?
- 13) залучив до виконавчого провадження експерта, але не пояснив боржнику його права щодо участі у призначенні експерта?
- 14) відмовив у залученні експерта, мотивуючи це тим, що судові рішення вже є достатньою підставою для оцінки майна боржника?
- 15) відмовив у залученні перекладача, оскільки боржник частково розумів українську мову?
- 16) дозволив перекладачу виконувати свої обов'язки без відповідного підтвердження його кваліфікації?
- 17) не повідомив сторони виконавчого провадження про час і місце проведення виконавчих дій?
- 18) відмовив боржнику у праві бути присутнім під час вчинення виконавчих дій?
- 19) не дозволив стягувачу знайомитися з матеріалами виконавчого провадження?
- 20) відмовив у наданні копії постанови про відкриття виконавчого провадження представнику боржника?

Методичні вказівки

Ключовими термінами, на розумінні яких базується засвоєння навчального матеріалу теми, є: державний виконавець, приватний виконавець, відвід, самовідвід, стягувач, боржник, представник, правонаступництво, заміна сторони, експерт, спеціаліст, перекладач, понятий, прокурор, суд.

З метою глибокого засвоєння навчального матеріалу при самостійному вивченні теми студенту варто особливу увагу зосередити на таких аспектах:

- порядок призначення та звільнення на посади в органах державної виконавчої служби;
- особливості правового статусу державного виконавця;
- особливості правового статусу приватного виконавця;
- співвідношення понять «учасники» та «суб'єкти» виконавчого провадження;
- правовий статус учасників виконавчого провадження залежно від наявності та характеру заінтересованості;
- гарантії незаангажованості публічних суб'єктів виконавчого провадження (державного виконавця, спеціаліста, експерта та ін.);
- особливості участі у виконавчому провадженні понятих.

Відомо, що елементами структури системи права виступають окремі норми, інститути і галузі права. Правовідносини у виконавчому провадженні є логічним продовженням судових правовідносин по вирішенню спорів. Виконання рішення є кінцевим етапом юрисдикційної діяльності. Виконавче провадження виникає у зв'язку з невиконанням боржником своїх зобов'язань. У такому разі до боржника застосовуються заходи примусового виконання, які визначені законодавством про виконавче провадження.

При вивченні питань цієї теми перш за все потрібно визначитися із галузевою належністю виконавчого провадження. У юридичній науці відсутній єдиний підхід щодо

галузевої належності виконавчого провадження у системі права України. Необхідно висвітлити думки, які склалися в юридичній літературі, висловити та обґрунтувати власну думку з цього питання.

Розуміння принципів виконавчого провадження має важливе значення не тільки для його правозастосування, але й для подальшого удосконалення. Гарантії прав громадян та юридичних осіб втілені у принципах виконавчого провадження, що реалізуються через діяльність органів державної виконавчої служби. Тому принципи як основоположні начала цієї діяльності повинні бути закріплені у нормативних актах.

Для визначення правових гарантій принципів виконавчого провадження та формування єдиної картини системи принципів виконавчого провадження потрібно розробити таблицю принципів, з такими критеріями розкриття: найменування, суть, нормативне закріплення, правові гарантії.

Правильне визначення суб'єктів виконавчого правовідношення сприяє науковому тлумаченню місця окремого суб'єкта в цих правовідносинах, сприяє встановленню їх прав та обов'язків. Оскільки в науковій літературі вживаються терміни «учасники» та «суб'єкти виконавчого провадження» необхідно визначити співвідношення цих понять. При цьому важливо визначити чи узгоджується термін «учасники виконавчого провадження» з їхнім правовим статусом у процесі виконання рішень. Також потрібно визначити осіб, які є суб'єктами виконавчого провадження.

На сучасному етапі розвитку нашої держави роль суду у виконавчому провадженні надзвичайно важлива. При цьому важливо з'ясувати чи є суд суб'єктом виконавчих правовідносин. При вивченні цього питання особливу увагу слід звернути на проблему участі суду у виконавчих правовідносинах та визначити коло питань, які віднесені до юрисдикції суду що стосуються виконавчого провадження.

Виконавець є тією особою, яка в силу закону уповноважена на виконання рішення юрисдикційного чи іншого органу. Визначення місця і ролі виконавця у виконавчому провадженні є важливим для подальшого вивчення дисципліни «Виконавче провадження». Закон України «Про виконавче провадження» закріплює права та обов'язки виконавця, однак в цій статті наведений не вичерпний перелік прав та обов'язків. Тому важливо визначити права та обов'язки виконавця, які закріплені в інших статтях Закону.

Примусове виконання рішень покладається на органи державної виконавчої служби (державних виконавців) та у передбачених випадках на приватних виконавців. З метою з'ясування правового статусу та організації діяльності приватних виконавців слід ознайомитись зі змістом Закону України «Про органи та осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень і рішень інших органів».

Головними та обов'язковими учасниками виконавчого провадження, що мають особисту заінтересованість у наслідках виконавчих дій є сторони: стягувач і боржник. Стягувач та боржник стають сторонами лише після відкриття виконавчого провадження, що оформляється постановою про відкриття виконавчого провадження. Однак важливим є і питання правосуб'єктності сторін у виконавчому провадженні, тому на самостійне опрацювання виноситься питання цивільної правосуб'єктності сторін у виконавчому провадженні.

Сторони можуть здійснювати свої права й обов'язки у виконавчому провадженні особисто або через представника. Однак не всі особи можуть бути представниками у виконавчому провадженні. Необхідно визначити коло осіб, які беруть участь у виконанні та представляють інтереси інших, а також потрібно знати хто не може бути представником у виконавчому провадженні.

Питання для самоконтролю

1. Чим відрізняються виконавчі правовідносини від цивільних процесуальних, господарських процесуальних?
2. Хто такий виконавець?
3. Якими правами та обов'язками наділений виконавець?

4. Визначте співвідношення між поняттями «суб'єкти виконавчого провадження», «учасники виконавчого провадження», «особи, які залучаються до проведення виконавчих дій», «особи, які беруть участь у виконавчому провадженні».

Тема 3. Процесуальна форма виконавчого провадження

Ситуативні завдання:

1. За рішенням суду на користь позивача стягнуто заборгованість за договором поставки товарів. Отримавши виконавчий документ, позивач звернувся до приватного виконавця для примусового виконання рішення. Приватний виконавець відкрив виконавче провадження. Після отримання копії постанови про відкриття виконавчого провадження боржник запропонував стягувачу прийняти інше майно (обладнання та товарні залишки) для погашення заборгованості, оскільки у нього відсутні грошові кошти.

Завдання:

Чи можливе застосування зміни способу виконання за таких умов?

Чи має право стягувач погодитися на таку пропозицію боржника?

Які дії має вжити виконавець у цій ситуації відповідно до чинного законодавства про виконавче провадження?

2. Стягувач втратив оригінал нотаріально посвідченого договору про сплату аліментів, але зберігся нотаріально посвідчений його примірник. Стягувач звернувся до нотаріуса, і нотаріус вчинив виконавчий напис на копії договору. Одержавши виконавчий напис, стягувач звернувся до приватного виконавця із заявою про відкриття виконавчого провадження.

Приватний виконавець відмовив у відкритті виконавчого провадження, оскільки копія договору, на підставі якої було вчинено виконавчий напис, є лише копією, а не оригіналом.

Завдання:

Чи правомірні дії приватного виконавця щодо відмови у відкритті виконавчого провадження?

Яким чином стягувач може ініціювати виконавче провадження з використанням виконавчого напису, вчиненого на копії договору?

Які можливості є у стягувача для подальших дій, якщо виконавчий напис нотаріуса вчинено на копії?

3. 10 травня приватний виконавець відкрив виконавче провадження щодо виконання рішення суду. 14 травня боржнику була надіслана копія постанови про відкриття виконавчого провадження, яку він отримав 19 травня. 20 травня приватний виконавець виніс постанову про стягнення виконавчого збору у розмірі 10% від суми, зазначеної у виконавчому документі, і приступив до примусового виконання.

Завдання:

Чи правильно приватний виконавець діяв, стягуючи виконавчий збір 20 травня, коли постанова про відкриття виконавчого провадження була отримана боржником лише 19 травня? Чи потрібно враховувати строк для добровільного виконання?

Чи є необхідність у додатковому оформленні документів або повідомленні боржника щодо можливості добровільного виконання перед стягненням виконавчого збору?

Які конкретні вимоги встановлені законом для винесення постанови про стягнення виконавчого збору, і чи були вони дотримані в цьому випадку?

Якщо боржник не сплатить виконавчий збір у встановлений строк, які подальші кроки повинні бути здійснені приватним виконавцем для примусового виконання?

В яких випадках приватний виконавець може відкласти стягнення виконавчого збору або скоригувати його суму?

4. Рішенням суду Комарова поновлено на посаді заступника директора ВАТ «Кворум». Виконавчий лист було пред'явлено до примусового виконання, відкрито виконавче провадження. У ході виконавчого провадження виконавцем було встановлено, що юридична

особа-боржник фактично припинила свою господарську діяльність, а за вказаною у виконавчому документі адресою знаходиться інша юридична особа.

Завдання:

Які дії виконавця необхідно вжити у разі встановлення, що юридична особа-боржник припинила свою господарську діяльність?

Що повинен зробити виконавець, якщо на вказаній адресі знаходиться інша юридична особа, яка не є правонаступником боржника?

Чи має виконавець право закрити виконавче провадження у випадку відсутності майна у боржника і чому?

Як виконавець може перевірити факт припинення діяльності боржника та його правонаступника?

Які документи має надати виконавець, якщо прийме рішення про закриття виконавчого провадження через відсутність майна для стягнення?

5. Військовослужбовець, який мав борг по аліментах, помер. Його дружина подала заяву на виплату грошового забезпечення у зв'язку із смертю. У цей час існував борг по аліментах на користь двох неповнолітніх дітей від попереднього шлюбу, для яких було відкрито виконавче провадження. Військова частина проігнорувала виконавче провадження. Суд постановив, що виплату грошового забезпечення отримала дружина, оскільки черговість виплат визначена так: спочатку дружина, потім діти (якщо немає дружини), і лише після цього інші родичі.

Завдання:

Які дії повинна була вжити військова частина щодо виконавчого провадження по аліментах?

Чи правомірно військова частина проігнорувала виконавче провадження по аліментах, і як це вплинуло на порядок виплати грошового забезпечення?

Під час вирішення задачі врахуйте постанову Верховного Суду у складі колегії суддів Касаційного адміністративного суду від 30.09.2024 р. у справі № 560/16370/23 (провадження № К/990/23746/24).

6. У рамках виконання судового рішення виникло питання щодо втрати оригіналу виконавчого документа. Стягувач звернувся до суду з заявою про видачу дубліката виконавчого документа, вказавши, що оригінал було втрачено. Суд відмовив у задоволенні цієї заяви, зазначивши, що заявник не надав достатніх доказів втрати документа. У результаті стягувач намагається закінчити виконавче провадження у справі, посилаючись на ухвалу про відмову у видачі дубліката.

Завдання:

Чи є ухвала про відмову у видачі дубліката виконавчого документа підставою для закінчення виконавчого провадження?

Як вирішується питання щодо видачі дубліката виконавчого документа, якщо ухвала про відмову у його видачі не є остаточним рішенням по суті спору?

Під час вирішення задачі врахуйте постанову Великої Палати Верховного Суду від 13.11.2024 р. у справі № 186/871/14-ц (провадження № 14-97цс24) <https://reyestr.court.gov.ua/Review/123410904>.

7. Виконуючи рішення суду про стягнення коштів з підприємства, державний виконавець виніс постанову про закінчення виконавчого провадження, вказавши на неможливість стягнення через відсутність майна боржника. Підприємство оскаржило це рішення, вважаючи, що виконавець не вживав всіх можливих заходів для виконання рішення.

Завдання:

Як суд має діяти в цьому випадку?

Які повноваження має суд щодо скасування рішення виконавця, і чи є у боржника підстави для оскарження дій державного виконавця?

Для вирішення справи врахуйте Постанову Великої Палати Верховного Суду від 16.11.2022 р. у справі № 910/7310/20 (<https://supreme.court.gov.ua/supreme/press-centr/news/1369137/>).

8. 17 серпня 2023 р. Селезньова, яка є має статус внутрішньо переміщеної особи з Луганської області, звернулася до Білгород-Дністровського районного суду з заявою про відновлення виконавчого провадження, яке було відкрито на виконання рішення суду щодо стягнення заборгованості із фізичної особи за невиконання договору поставки.

Селезньова зазначила, що виконавчий документ був втрачений внаслідок бойових дій на території, де вона перебувала до переїзду, і документ не було можливості відновити.

Завдання:

Які кроки має здійснити Селезньова для подачі заяви про відновлення виконавчого провадження за відсутності дублікату виконавчого документа?

Які документи необхідно подати суду для відновлення виконавчого провадження, якщо виконавчий документ був втрачений внаслідок бойових дій?

Як суд має діяти, якщо заявник знаходиться в статусі ВПО та не може подати дублікат виконавчого документа?

Чи може суд відновити виконавче провадження за наявності лише копії виконавчого документа?

У яких випадках суд може відновити виконавче провадження без наявності дублікату виконавчого документа?

Для вирішення справи врахуйте постанову Касаційного господарського суду у складі Верховного Суду від 30.06.2022 р. у справі № 5020-1129/2012.

9. Чи є підставою до закінчення виконавчого провадження наступні обставини:

- 1) Укладення шлюбу неповнолітнім, на користь якого стягувалися аліменти;
- 2) Виключення фізичної особи-боржника із Єдиного державного реєстру підприємств, установ, організацій (майна, що належить йому, немає);
- 3) Смерть фізичної особи — стягувача за рішенням суду про компенсацію моральної шкоди, завданої злочином;
- 4) Досягнення дитиною, на користь якої стягуються аліменти, повноліття (в особи, зобов'язаної до сплати аліментів, є заборгованість по аліментах);
- 5) Смерть фізичної особи — стягувача за судовим наказом про стягнення заробітної плати;
- 6) Скасування рішення суду, на підставі якого виданий виконавчий лист, судом касаційної інстанції.
- 7) Визнання судом позову до фізичної особи безпідставним після його розгляду та скасування рішення про стягнення боргу;
- 8) Фізична особа-боржник померла і не залишила спадщини для покриття боргу;
- 9) Скасування виконавчого напису нотаріуса;
- 10) Боржник оскаржує виконавчий документ або заявляє про спірність боргу, що не було вирішено судом, провадження може бути припинене до з'ясування обставин;
- 11) Стягувач письмово відмовляється від виконання виконавчого документа після його відкриття;
- 12) Зміна рішення суду, що є підставою для виконавчого листа.

Методичні вказівки

Ключовими термінами, на розумінні яких базується засвоєння навчального матеріалу теми, є: стадії виконавчого провадження; відкриття виконавчого провадження; підготовка до примусового виконання; примусове виконання; поворот виконання; відновлення виконавчого провадження; зупинення вчинення виконавчих дій; розшук боржника; розшук майна; постанова виконавця; акт.

З метою глибокого засвоєння навчального матеріалу при самостійному вивченні теми студенту варто особливу увагу зосередити на таких аспектах:

- теоретичні положення щодо стабільності виконавчого провадження як процесуальної діяльності;
- процесуальний порядок відкриття виконавчого провадження, підготовки до примусового виконання та примусового виконання рішення;
- вплив на хід виконавчого провадження обставин, які унеможливають його нормальний перебіг (ускладнення виконання);
- особливості повороту виконання по несудових виконавчих документах.

Підстави виконання — це лише передумова для відкриття виконавчого провадження, а безпосередньою підставою для відкриття виконавчого провадження та проведення виконавчих дій є виконавчий документ. Важливим є питання видачі дублікату виконавчого документа, оскільки дане питання регулюється тільки процесуальним законодавством (цивільним процесуальним, господарським процесуальним). Видача дублікатів рішень інших юрисдикційних органів детально не регламентований. Тому слід з'ясувати правову базу вирішення питання видачі дублікату виконавчого документа.

Вивчення питань цієї теми слід розпочати з розкриття питання права на звернення виконавчого документа до виконання. Право на звернення із заявою про відкриття виконавчого провадження реалізовується стягувачем самостійно або через представника. Це повноваження є проявом принципу диспозитивності, однак, за певних умов, виконавчий документ має бути обов'язково звернутий до виконання. Потрібно розкрити підстави обов'язкового звернення до виконання виконавчого документа.

В юридичній літературі немає єдиного підходу щодо визначення стадій виконавчого провадження, тому необхідно ознайомитися із точками зору різних вчених щодо виділення стадій виконавчого провадження та запропонувати власну думку щодо окреслення стадій виконавчого провадження.

Відповідно до ст. 33 Закону України «Про виконавче провадження», за наявності обставин, що ускладнюють виконання рішення або роблять його неможливим, сторони мають право звернутися до суду, який видав виконавчий документ, із заявою про відстрочку або розстрочку виконання, а також про встановлення чи зміну способу і порядку виконання. Особливо слід звернути увагу на підстави відстрочки та розстрочки виконання рішення, а також на випадки коли відстрочка виконання рішення не допускається.

Відкладення провадження виконавчих дій застосовується лише за наявності певних обставин, що перешкоджають виконанню. Конкретні юридичні підстави відкладення виконавчих дій, встановлені Законом України «Про виконавче провадження». Важливо порівняти поняття «відкладення виконавчих дій» та «відстрочка виконання».

Зупинення виконавчого провадження є факультативною стадією, однак знаходить широке застосування на практиці. Закон передбачає обов'язкове та факультативне зупинення виконавчого провадження.

Рішення суду чи іншого юрисдикційного органу, що було предметом виконання може бути скасовано чи змінено, у такому разі виникає питання про повернення стягувачем боржникові всього одержаного за скасуванням рішенням. Однак загальних правил, які б передбачали поворот виконання немає. Студентам потрібно самостійно ознайомитися із порядком повороту виконання у цивільному, адміністративному, господарському та кримінальному судочинстві.

Питання для самоконтролю

1. Які наслідки подання до виконання виконавчого документа, який не відповідає встановленим вимогам?
2. Які підстави для відмови у відкритті виконавчого документа?
3. Які підстави для відкладення провадження виконавчих дій?
4. У яких випадках передбачається негайне виконання рішення?
5. Які підстави та наслідки повернення виконавчого документа стягувачеві?
6. У яких випадках надається відстрочка чи розстрочка виконання? Чи може надати відстрочку стягувач?
7. Які наслідки зупинення виконавчого провадження?

8. Який порядок оголошення розшуку у виконавчому провадженні?
9. Які процесуальні відмінності підстав та порядку розшуку боржника чи його майна?

Тема 4. Порядок виконання рішень майнового характеру

Ситуативні завдання:

1. У провадженні виконавця районного відділу державної виконавчої служби знаходиться виконавчий лист про стягнення грошових коштів з громадянина С. на користь громадянина П.

Під час виконання цього рішення виконавцем було накладено арешт на автомобіль боржника — марку, яка має високу вартість, та оцінено його в суму 500 000 грн. Оцінка майна була проведена самостійно виконавцем. Після цього виконавець прийняв рішення про передачу автомобіля на реалізацію.

Водночас боржник подає заяву, що вартість його автомобіля не відповідає дійсності, а оцінка проведена неналежно, оскільки на ринку він може бути реалізований за значно нижчою ціною.

Завдання:

Чи правомірні дії виконавця при самостійній оцінці майна, якщо оцінка не була проведена незалежним оцінювачем?

Які процедури повинні бути дотримані для оцінки майна при примусовому виконанні рішення суду?

Які наслідки можуть виникнути, якщо оцінка майна була проведена неналежним чином?

Як виконавець повинен діяти у разі, коли боржник оскаржує оцінку майна та подає докази, що його автомобіль не відповідає заявленій вартості?

Які документи повинен надати виконавець для підтвердження законності своїх дій з оцінки та реалізації майна боржника?

2. *Які обставини є підставою для визнання торгів з продажу майна боржника недійсними:*

1) Організатор торгів не є переможцем тендеру (конкурсу) спеціалізованої організації з реалізації арештованого майна.

2) На торги виставлено майно юридичної особи-боржника третьої черги, незважаючи на наявність у боржника майна першої та другої черги, що не було реалізоване.

3) Виконавець не повідомив податковий орган про арешт майна, виставленого на торги.

4) Сторони виконавчого провадження не були ознайомлені з початковою ціною майна, виставленого на торги.

5) Повідомлення про проведення торгів було зроблено 1 березня, а самі торги відбулися 20 березня (або 20 грудня), що є порушенням вимог щодо строків інформування учасників.

6) Торги відбулись за неповідомленням кредиторів боржника або без їх участі, що є порушенням права на участь у процедурі реалізації.

7) Невідповідність майна характеристикам, зазначеним у документації на торги, що призвело до обмеження прав учасників аукціону на придбання майна.

8) Невідповідність виконання торгів за вимогами щодо їх організації, якщо, наприклад, торги були проведені в непридатному місці або з порушенням встановлених для цього норм.

9) Аукціон було проведено без участі належної кількості учасників, що викликає сумніви щодо об'єктивності та прозорості процедури.

Завдання:

Які підстави можуть бути встановлені для визнання торгів недійсними в разі порушення порядку організації та проведення торгів?

Які наслідки можуть настати для організаторів торгів у разі визнання їх недійсними?

Як правильно повинні бути проведені торги, щоб уникнути їх визнання недійсними, відповідно до вимог законодавства?

3. До виконавця на виконання надійшов виконавчий лист про стягнення 800 тис. грн з боржника Іванова на користь громадянки Смирнової. Під час виконання з'ясувалося, що боржник проживає в квартирі, яка належить його співмешканці Петровій, з якою він не перебуває в зареєстрованому шлюбі. Всі речі в квартирі, за словами Петрової, належать їй особисто. Боржник не працює, але користується автомобілем, що належить його матері. Виконавець також встановив, що автомобіль був переданий боржником матері після відкриття виконавчого провадження. Мати боржника, яка має 90 років і не може самотійно пересуватися, є власницею автомобіля.

Під час виконання також було виявлено, що боржник продовжує отримувати регулярні грошові перекази від своїх родичів, хоча не вказує це у своїх деклараціях, а в деклараціях матері також не зазначено значних доходів.

Завдання:

Чи можливо захистити права стягувача в цій ситуації?

Які заходи може вжити виконавець для забезпечення виконання рішення?

Дайте розгорнуту правову консультацію стягувачу, враховуючи чинне законодавство України.

4. ЗАТ «Нерудсервіс» звернулося до господарського суду із скаргою на дії приватного виконавця, який виніс постанову, якою забороняється боржникові вчиняти будь-які правочини щодо майна, що належить боржникові, без попереднього письмового дозволу виконавця. У своїй скарзі компанія посиляється на те, що дана постанова порушує нормальне функціонування підприємства та ускладнює ведення господарської діяльності, оскільки необхідність отримання письмового дозволу на будь-які дії щодо майна фактично ставить компанію в залежність від виконавця.

Заявник також вказує, що через це обмеження вони не можуть ефективно здійснювати операції з майном, яке є необхідним для їх бізнес-діяльності. Додатково, зазначено, що виконавець не врахував особливості підприємства та обставини, що унеможливають нормальне ведення господарської діяльності без права на оперативне використання майна.

Завдання:

Чи має право виконавець накладати заборону на будь-які дії боржника щодо його майна без попередньої письмової згоди виконавця в рамках виконавчого провадження?

Які юридичні наслідки для боржника можуть виникнути в разі такої заборони та чи не порушує це його право на здійснення господарської діяльності?

Яким чином заборона на проведення правочинів з майном може вплинути на бізнес-здібності компанії, і чи є це підставою для скасування постанови виконавця?

Чи можна вважати таке обмеження порушенням принципу пропорційності в рамках виконавчого провадження?

Як виконавець повинен був діяти в ситуації, коли його рішення створює значні труднощі для боржника у виконанні господарських зобов'язань?

Які можливості для захисту прав боржника існують у разі, якщо він вважає, що постанова виконавця завдає йому не виправданої шкоди?

Чи існують альтернативні заходи забезпечення виконання рішення, які не обмежують в такій мірі права боржника та його підприємницьку діяльність?

Яка роль суду у таких випадках: чи має він право втручатися в дії виконавця, якщо вони ставлять під загрозу нормальне функціонування підприємства боржника?

Чи потрібно виконавцю враховувати специфіку діяльності боржника при прийнятті таких рішень, і, якщо так, то як саме це має бути оформлено в рамках виконавчого провадження?

5. Під час виконання судового рішення про стягнення грошових коштів з ТзОВ «Злагода» приватним виконавцем було звернено стягнення на майно боржника — холодильник. Приватний виконавець вважав це майно достатнім для виконання стягнення, однак боржник оскаржив дії виконавця до суду, стверджуючи, що холодильник не є предметом, на який може бути звернено стягнення за виконавчими документами.

Суд задовольнив скаргу боржника, мотивуючи своє рішення тим, що холодильник входить до переліку майна, на яке не може бути звернено стягнення, оскільки це майно необхідне для нормального функціонування господарської діяльності підприємства.

Завдання:

Які критерії визначають, чи може майно бути об'єктом стягнення в рамках виконавчого провадження?

Чи є холодильник обов'язковим для нормального функціонування підприємства, і чи можна віднести його до необхідного майна, яке не підлягає стягненню?

Яким чином суд враховує інтереси боржника і стягувача при вирішенні питання про можливість стягнення майна, яке використовується у господарській діяльності?

Чи правильно суд застосував переліки майна, на яке не може бути звернено стягнення, враховуючи правові норми про необхідність обмежень при стягненні майна, яке є важливим для підприємницької діяльності?

Яким чином можна забезпечити баланс між правами боржника на ведення господарської діяльності та правами стягувача на отримання виконання заборгованості?

6. До виконавця на виконання надійшов виконавчий лист про стягнення аліментів із боржника Олександра Палкіна на користь двох неповнолітніх дітей. На момент відкриття виконавчого провадження сума заборгованості по аліментах становила 25 000 грн. Олександр Палкін не має постійного доходу, а єдиним майном, яке йому належить, є легковий автомобіль марки Hyundai i30 2010 року випуску, вартість якого, за оцінкою виконавця, становить 150 000 грн. Виконавець наклав арешт на автомобіль і вилучив його. Палкін оскаржив дії виконавця, стверджуючи, що вартість автомобіля значно перевищує суму заборгованості по аліментах і що арешт був здійснений після закінчення одного місяця з дня відкриття виконавчого провадження.

Завдання:

Чи є підстави для арешту майна боржника?

Чи є правомірним арешт автомобіля, враховуючи, що його вартість значно перевищує суму заборгованості по аліментах?

Які критерії використовуються для визначення пропорційності між вартостями арештованого майна та сумою боргу, і чи відповідають вони вимогам законодавства?

Чи має право боржник оскаржити дії виконавця в разі, коли єдиним майном боржника є автомобіль, який належить йому для особистих потреб?

Як суд повинен оцінювати скаргу боржника в цьому випадку, враховуючи, що арешт майна відбувся після встановленого строку?

Які альтернативи можуть бути застосовані виконавцем для забезпечення виконання рішення по аліментах без арешту надмірно цінного майна?

7. Виконавець наклав стягнення на майно боржника, фізичної особи, яка є членом сім'ї та підприємцем. Виконавець здійснив арешт на рухоме майно боржника, в тому числі на автомобіль, і на частину його заробітної плати. При цьому:

Сума стягнення складає 20% від заробітної плати боржника, що є менше, ніж встановлені законом межі для утримання з заробітної плати (50%), однак це не враховує необхідність забезпечення належного рівня існування боржника та його утриманців.

Виконавець наклав стягнення на спільне майно подружжя, зокрема на нерухомість, без належного погодження з іншою стороною (дружиною боржника), і без проведення оцінки вартості цього майна.

Автомобіль, на який накладено арешт, є основним засобом ведення підприємницької діяльності боржника, що забезпечує його дохід. Виконавець не врахував, що цей автомобіль є життєво важливим для функціонування бізнесу боржника.

Під час виконання рішення боржник передав частину свого майна (мобільний телефон) третій особі, що сталося після відкриття виконавчого провадження. Виконавець не звернув увагу на можливість ухилення боржника від виконання рішення через ці дії.

Боржник перебуває в категорії осіб з обмеженими можливостями, і йому необхідна постійна медична допомога. Виконавець не врахував ці обставини при накладанні арешту на майно.

Виконавець наклав арешт на частину заробітної плати боржника, залишивши йому лише мінімально необхідну суму для існування, враховуючи рівень прожиткового мінімуму, однак не врахував витрати на утримання дітей та інші важливі потреби сім'ї.

Завдання:

Визначити перелік порушень з боку виконавця.

8. Рішенням суду з Андрєєва стягнуто аліменти на користь неповнолітньої дитини в розмірі $\frac{1}{4}$ частини його доходу. Наразі Андрєєв є студентом медичної академії, і рішення суду надійшло до бухгалтерії академії для виконання. Після зимової сесії Андрєєву не була нарахована стипендія протягом наступного семестру.

Як бухгалтерії академії слід діяти у зв'язку з рішенням суду про стягнення аліментів? Як буде проводитися стягнення аліментів, якщо з'ясується, що інших джерел доходів у боржника немає?

Завдання:

Які дії має вжити бухгалтерія академії, отримавши рішення суду про стягнення аліментів, у разі відсутності стипендії у боржника?

Як має проводитись стягнення аліментів, якщо боржник не має інших джерел доходу, окрім, можливо, стипендії, і чи можливе застосування іншого механізму для забезпечення виконання рішення?

Які юридичні наслідки для боржника, якщо він не має доходів або вони є незначними, а також як це може вплинути на обсяг стягнення аліментів?

Питання для самоконтролю

1. У яких випадках застосовується примусове виконання рішення?
2. У яких випадках проводяться прилюдні торги для реалізації арештованого майна?
3. Яка черговість звернення стягнення на майно — юридичної особи?
4. Визначте черговість задоволення претензій (вимог) стягувачів?

Тема 5. Порядок виконання рішень немайнового характеру

Ситуативні завдання:

1. Данилов рішенням суду було поновлено на роботі з виплатою заробітної плати за 30 робочих днів вимушеного прогулу. Наступного дня він отримав виконавчий лист і звернувся до директора заводу з проханням видати наказ про поновлення на посаді.

Директор заводу заявив, що рішення суду не буде виконано до перегляду цієї справи в апеляційному порядку.

Завдання:

Який процесуальний порядок виконання судових рішень про поновлення на роботі?

Які дії повинен вжити директор заводу, отримавши виконавчий лист про поновлення працівника на роботі? Чи може він відкласти виконання рішення до апеляційного розгляду?

Які правові наслідки для директора та роботодавця, якщо він не виконає рішення суду про поновлення на роботі вчасно?

Які можливості має Данилов для примусового виконання судового рішення, якщо директор заводу відмовляється його виконати?

Чи є у директора заводу правові підстави відкладати виконання рішення суду до перегляду справи в апеляційному порядку, і як це співвідноситься з принципами швидкості та ефективності виконання судових рішень?

2. У провадженні виконавця знаходиться виконавчий лист про вселення Петрівни у квартиру до свого колишнього чоловіка Шевченка. Виконуючи рішення суду, виконавець забезпечив вселення Петрівни у квартиру.

Через два роки після вселення Петрівна звернулася до виконавця з новою заявою, у якій зазначила, що Шевченко перешкоджає їй у користуванні житловим приміщенням, і попросила вселити її знову в квартиру до свого колишнього чоловіка. Виконавець відновив виконавче провадження та провів додаткові виконавчі дії.

Завдання:

Чи правомірні дії виконавця щодо відновлення виконавчого провадження через два роки після виконання попереднього рішення суду про вселення?

Які обставини можуть бути підставою для відновлення виконавчого провадження після фактичного виконання рішення про вселення?

Чи може виконавець здійснити нові виконавчі дії, враховуючи, що за два роки після виконання рішення змінилися обставини?

Які правові наслідки для Петрівни та Шевченка у випадку, якщо виконавець прийме рішення про повторне вселення Петрівни у квартиру через три роки після виконання рішення?

Яка відповідальність може бути покладена на Шевченка за перешкоди у виконанні судового рішення, якщо факт перешкоджання користуванню житлом підтверджено?

3. У провадженні виконавця перебуває виконавчий лист про виселення Федорова з квартири без надання іншого житлового приміщення. Для виконання рішення суду, виконавець 01 грудня 2023 року виніс постанову про відкриття виконавчого провадження і надав боржнику термін для добровільного виконання рішення до 15 грудня 2023 року.

Федоров звернувся до суду із скаргою на дії виконавця, стверджуючи, що виселення заборонено здійснювати в опалювальний сезон.

Завдання:

Чи може боржник скористатися заборорою на виселення в опалювальний сезон як підставою для скасування дій виконавця?

Які нормативні акти регулюють обмеження на виселення в опалювальний сезон і чи має це значення в даному випадку?

Чи повинна судова інстанція враховувати сезонність у разі виконання виконавчого листа про виселення, зокрема у контексті захисту прав боржника на гідні умови проживання?

Як слід діяти виконавцю, якщо скарга боржника ґрунтується на аргументах, пов'язаних із порушенням умов проживання під час опалювального сезону?

Яка є юридична процедура для перевірки правомірності виселення в зимовий період, зважаючи на інтереси обох сторін?

4. Згідно з рішенням районного суду, Сидорову необхідно було до 01 квітня цього року знести самовільно збудовану перегородку на кухні. Після набуття рішенням законної сили, оскільки Сидоров не виконав цього рішення добровільно у встановлений строк, виконавець прибув із групою робітників та дав їм вказівку розібрати перегородку, що й було виконано.

Завдання:

Чи правомірно виконавець застосував примусове виконання рішення, не звернувшись до суду за додатковими вказівками після закінчення строку для добровільного виконання?

Які дії виконавця передбачені законом у випадку, коли боржник не виконує рішення добровільно, і що є правомірним застосуванням примусових заходів?

Чи має виконавець право безпосередньо розпочати виконання рішення із залученням робітників, чи необхідно дотримуватися інших процедурних кроків для забезпечення виконання рішення?

Які можливі наслідки для виконавця, якщо він неправомірно виконує рішення суду без необхідної підготовки або без отримання попереднього рішення суду?

Чи повинно бути попереднє погодження із власником приміщення щодо виконання рішення у вигляді знесення конструкцій, якщо вони можуть вплинути на інші частини майна?

Які є обмеження на застосування примусових заходів при виконанні рішень, якщо знищення самовільно збудованих споруд зачіпає права інших осіб (наприклад, орендарів, спільних власників)?

5. Рішенням Хмельницького окружного адміністративного суду від 01 грудня Клюєва було поновлено на посаді виконавця міського відділу державної виконавчої служби. На підставі цього рішення був виданий виконавчий лист, який Клюєв пред'явив до міського відділу державної виконавчої служби 01 жовтня.

На наступний після відкриття виконавчого провадження день представник боржника надав виконавцеві копію постанови Верховного Суду від 27 грудня про скасування рішення суду від 01 грудня та направлення справи на новий розгляд до суду першої інстанції.

Завдання:

Чи підлягає виконанню виконавчий лист про поновлення Клюєва на посаді, якщо після його пред'явлення до виконання було отримано рішення апеляційного суду про скасування попереднього рішення?

Які юридичні наслідки для виконавця виникають у разі виконання рішення, яке пізніше було скасоване апеляційним судом?

Як діяти виконавцю, якщо під час виконання рішення суду надходить рішення апеляційного суду, що скасовує попереднє рішення? Чи має виконавець право продовжувати виконання рішення до того, як буде офіційно отримано рішення про скасування?

Які можливі наслідки для боржника та виконавця у разі виконання рішення суду, яке пізніше було скасоване апеляційним судом, зокрема, чи підлягає відшкодуванню завдана шкода?

Як здійснюється судовий контроль за виконанням рішення суду, що підлягає оскарженню, і які механізми контролю за виконанням виконавчих дій повинні бути запроваджені для забезпечення правильності процесу виконання?

Які санкції застосовуються до виконавця у разі неналежного виконання судового рішення, зокрема за відсутність своєчасного звіту про виконання та за невиконання судових вказівок у разі наявності рішення апеляційного суду?

Чи зміниться вирішення справи, якщо представник боржника надав виконавцеві копію постанову суду апеляційної інстанції про скасування рішення суду від 01 грудня та відмову у задоволенні позову.

Методичні вказівки

Ключовими термінами, на розумінні яких базується засвоєння навчального матеріалу теми, є: зобов'язання, поновлення на роботі, примусове вселення, примусове виселення.

З метою глибокого засвоєння навчального матеріалу при самостійному вивченні теми студенту варто особливу увагу зосередити на таких аспектах:

- процесуальний порядок вселення;
- процесуальний порядок виселення;
- виконавчі дії виконавця у випадку невиконання боржником рішення, яким останнього зобов'язано вчинити певну дію або утриматися від її вчинення.

Відібрання дитини є способом захисту прав та законних інтересів дитини. Виконання рішень про відібрання дитини має ряд особливостей. Це стосується перш за все того, що суд у своєму рішенні повинен чітко визначити боржника, виконавчі дії повинні проводитися тільки у присутності особи, якій дитина передається на виховання, за певних умов є обов'язковим проведення розшуку дитини та боржника, дії щодо виконання рішення про відібрання дитини можуть проводитися і у нічний час. Ці та інші особливості зумовлені специфікою рішення яке повинно бути виконаним.

Законодавство України встановлює, що виконавче провадження щодо іноземців, осіб без громадянства та іноземних юридичних осіб, які відповідно проживають чи зареєстровані на території України, або мають на території України власне майно, застосовуються положення чинного законодавства. Отже, при проведенні виконавчих дій щодо іноземного

елемента виконавцю слід керуватися нормами чинного законодавства України та міжнародними договорами. Незважаючи на це дана категорія справ має певні особливості.

При розгляді особливостей виконавчого провадження з іноземним елементом особливу увагу слід звернути на зміст положень Закону України «Про міжнародне приватне право» та ЦПК України.

Виконавець зобов'язаний сумлінно виконувати службові обов'язки, не допускати в своїй діяльності порушення прав фізичних та юридичних осіб гарантованих Конституцією та законами України. Права та інтереси сторін та інтереси інших осіб у виконавчому провадженні забезпечуються численними гарантіями закріпленими у Законі України «Про виконавче провадження» та інших актах законодавства України. Потрібно розкрити основні гарантії законності виконавчого провадження та захисту прав його учасників.

Контроль за виконанням судових рішень є однією з форм зміцнення законності, умовою, що забезпечує дотримання прав і законних інтересів фізичних та юридичних осіб у демократичному суспільстві.

Оскарження дій виконавця — одна з найважливіших гарантій забезпечення прав громадян та юридичних осіб у виконавчому провадженні. При цьому можна виділити два основні види оскарження рішень, дій або бездіяльності виконавців:

3. адміністративний порядок оскарження;
4. судовий порядок оскарження.

Отже, органи державної виконавчої служби можуть безпосередньо здійснювати контроль за діями державних виконавців. Судовий контроль є зовсім іншим державним контролем, ніж той, що здійснюють вищестоящі органи за діяльністю виконавців. Специфіка судового контролю полягає в тому, що він здійснюється лише у випадку звернення особи (в тому числі і виконавця) за захистом. Особливу увагу заслуговує розгляд питання, що пов'язані з оскарженням рішень, дій чи бездіяльності виконавця.

Важливо розібратися у питаннях адміністративної та кримінальної відповідальності за порушення законодавства про виконавче провадження. Для цього потрібно провести порівняльний аналіз положень Закону України «Про виконавче провадження» та Кодексу України про адміністративні правопорушення, Кримінального кодексу України.

Питання для самоконтролю

1. Які особливості звернення стягнення аліментів?
2. Чи може підлягати негайному виконанню рішення суду про стягнення аліментів, якщо безпосередньо у рішенні цього не вказано?
3. Які встановлені гарантії при зверненні стягнення на заробітну плату та інші доходи боржника?
4. Якими мають бути дії виконавця у випадку неможливості передачі предмету, вказаного у рішенні, стягувачеві в силу його гибелі?
5. Яким чином виконавець може вплинути на боржника у випадку невиконання останнім рішення про вчинення певної дії або утримання від її вчинення?
6. З якого моменту вважається виконання рішення про поновлення працівника?
7. Які дії виконавця у випадку, коли виконання рішення про примусове вселення перешкоджає особа, яка не є боржником за виконавчим документом?

Тема 6. Гарантії захисту прав учасників виконавчого провадження

Ситуативні завдання:

1. Державний виконавець направив до банку запит щодо надання інформації про наявність та розмір грошових коштів на рахунках ТОВ «Рожкін, Ножкін і партнери» у межах виконавчого провадження. Керівник банку відмовився надати запитувану інформацію, посилаючись на банківську таємницю.

У відповідь виконавець виніс постанову про накладення штрафу на керівника банку за невиконання законних вимог державного виконавця.

Завдання:

Чи має право керівник банку оскаржити дії виконавця?
До якої юрисдикції належить розгляд такої скарги?

2. Після винесення судового рішення про стягнення заборгованості з Повного товариства «Фенікс» на користь фізичної особи, приватний виконавець звернув стягнення на майно боржника, серед якого був автомобіль «BMW X5» 2018 року випуску, що належав одному з засновників компанії. Засновник оскаржив дії виконавця, стверджуючи, що цей автомобіль належить йому особисто, а не компанії, і тому не підлягає стягненню.

Завдання:

Чи мають право засновники компанії оскаржувати дії виконавця, якщо майно не є власністю корпоративного утворення?

Які гарантії захисту прав учасників виконавчого провадження можуть бути застосовані для захисту прав власника автомобіля?

Яким чином виконавець має довести, що майно належить боржнику, а не третій особі?

Які можливості для подальшого оскарження рішень виконавця має боржник?

3. У зв'язку з виконанням судового рішення про стягнення аліментів на користь неповнолітнього сина, приватний виконавець направив виконавчий лист до організації, де працює боржник. Однак через те, що сума аліментів не перевищує 20% від заробітної плати боржника, роботодавець нарахував ці кошти в обсязі лише 15% і не інформував про це виконавця.

Завдання:

Які права і гарантії захисту має неповнолітній у цьому випадку?

Які дії має здійснити виконавець для забезпечення виконання рішення про стягнення аліментів?

Чи має право боржник оскаржити стягнення частини заробітної плати? Якщо так, то яким чином?

Якими є гарантії для неповнолітнього, щоб забезпечити справедливе виконання судового рішення про стягнення аліментів?

4. Виконавчий лист про стягнення заборгованості на суму 50 000 грн був наданий приватному виконавцю в лютому 2022 року. Виконавець почав виконання лише через три місяці, порушивши строки. Боржник оскаржив дії виконавця, вказуючи на завдані йому збитки в результаті затримки, зокрема на витрати на підтримку свого бізнесу в умовах затримки виконання рішення.

Завдання:

Які гарантії захисту прав боржника при порушенні строків виконання рішення?

Які наслідки для виконавця можуть настати у разі порушення термінів виконання виконавчого листа?

Чи може боржник вимагати компенсацію збитків через порушення термінів виконання, і якщо так, то в якій формі?

Як вирішується питання про відшкодування завданих збитків у рамках виконавчого провадження?

5. Після отримання судового рішення про стягнення коштів з підприємства за несплату боргу, державний виконавець направив виконавче провадження до іншого відділу ДВС для подальшого виконання. Власник підприємства оскаржив цю дію начальнику відділу ДВС, вважаючи її необґрунтованою, однак начальник відмовив у скасуванні постанови.

Власник підприємства подає позов до суду, стверджуючи, що дії ДВС порушують його права та затягують процес виконання рішення.

Завдання:

Яким чином суд має вирішити спір, якщо виконавчі провадження не були об'єднані в зведене провадження, і чи можливо оскаржити постанову начальника відділу ДВС?

Які дії суд повинен вжити при розгляді справи?

Під час вирішення справи слід звернути увагу на постанову Великої Палати Верховного Суду від 23.11.2021 р. у справі № 175/1571/15: <https://supreme.court.gov.ua/supreme/press-centr/news/1241372/>.

6. 23 березня 2023 р. Дроздов подав до Шевченківського районного суду м. Києва заяву про заміну сторони виконавчого провадження, відкритого на виконання виконавчого напису нотаріуса, у зв'язку з переданням своїх прав вимоги третій особі — компанії «Фінансова група». Суддя відмовляє в прийнятті заяви до розгляду через неналежну юрисдикцію для розгляду цієї заяви.

Завдання:

Які критерії визначення юрисдикції суду для розгляду заяви про заміну сторони виконавчого провадження?

Які наслідки можуть виникнути в разі подання заяви до неналежного суду?

Як повинна діяти особа, якщо вона подала заяву до неналежного суду?

Які процесуальні кроки слід зробити для правильного подання заяви про заміну сторони виконавчого провадження до відповідного суду?

Як правильно оформити заяву про заміну сторони виконавчого провадження, щоб уникнути відмови в її розгляді через неналежну юрисдикцію?

Під час вирішення справи врахуйте постанову Великої Палати Верховного Суду від 12.10.2022 р. у справі № 183/4196/21.

Питання для самоконтролю

1. Яке призначення виконавчого збору?
2. Який порядок накладення штрафу у виконавчому провадженні?
3. У яких випадках може наставати кримінальна відповідальність за порушення норм про виконавче провадження?

1.5. Індивідуальні завдання

1.5.1. Основні вимоги до написання індивідуальних завдань

Індивідуальні завдання можуть передбачатися у формі есе або у формі індивідуальних науково-дослідних завдань (ІНДЗ).

Завдання у формі ІНДЗ обирається студентом добровільно на початку семестру. Виконання індивідуального завдання у формі ІНДЗ може передбачає:

— підбір та опрацювання літератури за темою;

— складання плану і виконання роботи (вступ, *перше питання* — розкриття теоретичних аспектів проблеми, виклад основних ідей та пропозицій авторів; *друге питання* — аналіз фактичних та статистичних даних; висновки; список використаної літератури та інформаційних джерел);

— презентація ІНДЗ на семінарських заняттях (виступ до 5 хвилин).

Завдання у формі есе обирається студентом добровільно або закріплюється за студентом викладачем протягом семестру і виконується за усталеними вимогами.

Метою виконання рефератів і творчих наукових завдань є закріплення і систематизація студентами отриманих знань у процесі участі в аудиторних заняттях і самостійної роботи.

Для виконання індивідуальних завдань студенти повинні використовувати законодавчі та підзаконні акти, інструктивно-методичні матеріали, науково-монографічну літературу, судову практику, статистичні дані, аналітичну інформацію органів управління. Реферат має містити зіставлення різних точок зору з досліджуваного питання.

Роботи виконуються комп'ютерним способом. Обсяг роботи має забезпечувати належне висвітлення завдання і повинно бути виконано шрифтом Times New Roman кеглем 12 з 1,5 міжрядковим інтервалом.

Обов'язково в тексті повинні бути посилання на джерела, що були використані при написанні есе. Посилання подаються у квадратних дужках з вказівкою номера джерела, за

яким воно внесене у список використаних джерел, та сторінки (якщо подається точна цитата або числові дані), наприклад [3, с.8].

Ессе повинно відповідати вимогам оригінальності, самостійності та дотримання правил академічної доброчесності.

Нижче списку використаних джерел рукописним способом зазначається дата виконання ессе і проставляється особистий підпис студента.

1.5.2. Тематика індивідуальних завдань

1.5.2.1. Теми рефератів

1. Поняття та система відносин у виконавчому провадженні.
2. Система та класифікація принципів виконавчого провадження.
3. Рішення третейського суду як підстава виконання.
4. Повноваження виконавця.
5. Правовий статус стягувача.
6. Правовий статус боржника.
7. Правовий статус представника у виконавчому провадженні.
8. Експертиза у виконавчому провадженні.
9. Особи, які сприяють виконанню.
10. Стадійність виконавчого провадження як ознака процесуальної діяльності.
11. Розшук майна у виконавчому провадженні.
12. Розподіл стягнутих з боржника грошових сум.
13. Поворот виконання.
14. Відновлення виконавчого провадження.
15. Процесуальний порядок звернення стягнення на майно боржника.
16. Процесуальний порядок арешт майна.
17. Процесуальний порядок звернення стягнення на вклади боржників — фізичних осіб у кредитно-банківських установах.
18. Процесуальний порядок звернення стягнення на нерухоме майно (житловий будинок, квартиру, земельні ділянки, іншу нерухомість).
19. Процесуальний порядок реалізації нерухомого майна.
20. Процесуальний порядок звернення стягнення на заставлене майно.
21. Процесуальний порядок звернення стягнення на майно юридичної особи — боржника.
22. Процесуальний порядок звернення стягнення на заробітну плату,
23. Процесуальний порядок звернення стягнення на пенсію боржника — фізичної особи;
24. Процесуальний порядок звернення стягнення на інші доходи боржника — фізичної особи;
25. Процесуальний порядок виконання рішення про передачу певних речей стягувачеві.
26. Процесуальний порядок виконання судових рішень та вироків у частині стягнення шкоди, завданої злочинами.
27. Процесуальний порядок виконання рішень, що зобов'язують боржника вчинити на користь стягувача певні дії або утриматися від їх вчинення (крім передачі грошей чи майна).
28. Процесуальний порядок виконання рішення про стягнення аліментів.
29. Процесуальний порядок виконання рішення про виселення.
30. Процесуальний порядок виконання рішення про вселення.
31. Процесуальний порядок виконання рішення про поновлення на роботі.
32. Процесуальний порядок виконання рішення про відібрання дитини.

1.5.2.2. Теми науково-дослідних завдань

1. Місце виконавчого провадження у системі юрисдикційної діяльності.
2. Принцип гуманізму у виконавчому провадженні.
3. Виконавча давність у системі строків здійснення й захисту цивільних прав.
4. Дискреційні повноваження виконавця.
5. Справедливість та доцільність в інституті виконавчих витрат.
6. Особи, які зобов'язані виконувати розпорядження виконавця.

Оцінювання результатів виконання рефератів і творчих наукових завдань здійснюється відповідно до чинної в університеті системи оцінювання знань в умовах запровадження Європейської кредитно-трансферної системи (ЄКТС) і включається до поточної успішності.

1.6. Підсумковий контроль

Підсумковий семестровий контроль проводиться у формі заліку.

1.6.1. Питання для підсумкового контролю

1. Поняття, значення процесуальних відносин у провадженні по виконанні рішень судів та інших органів та посадових осіб.
2. Поняття та значення виконавчого провадження.
3. Поняття принципів виконавчого провадження.
4. Система та класифікація принципів виконавчого провадження.
5. Принцип диспозитивності у виконавчому провадженні.
6. Принцип об'єктивності, рівноправності сторін, оперативності, повноти, законності. Правові гарантії реалізації принципів виконавчого провадження.
7. Рішення судових та інших органів (посадових осіб) як підстави виконання.
8. Виконавчий документ: поняття, значення, вимоги щодо змісту, порядок виготовлення.
9. Видача дубліката виконавчого документа.
10. Процесуальні строки пред'явлення виконавчого документа до виконання (виконавча давність) та їх значення.
11. Переривання виконавчої давності.
12. Поновлення виконавчої давності.
13. Суб'єкти відносин виконавчого провадження: поняття, система, особливості правового статусу.
14. Органи примусового виконання.
15. Державна виконавча служба як орган примусового виконання.
16. Структура органів державної виконавчої служби.
17. Виконавець: поняття, правовий статус.
18. Сторони виконавчого провадження та учасники виконавчого провадження, їх процесуальні права та обов'язки.
19. Представництво у виконавчому провадженні.
20. Участь у виконавчому провадженні експерта, спеціаліста, суб'єкта оціночної діяльності.
21. Випадки обов'язкового призначення експерта чи спеціаліста.
22. Відводи як спосіб забезпечення незаангажованості окремих учасників виконавчого провадження (виконавець, прокурор, експерт, спеціаліст).
23. Стадії виконавчого провадження: поняття, значення, загальна характеристика.
24. Відкриття виконавчого провадження: поняття та значення, процесуальне оформлення.
25. Відмова у відкритті виконавчого провадження.
26. Примусове виконання рішення.
27. Заходи примусового виконання рішення: поняття, види, загальна характеристика.
28. Місце виконання.
29. Час проведення виконавчих дій.
30. Оголошення розшуку у виконавчому провадженні.
31. Виконавчі витрати.
32. Виконавчий збір.
33. Витрати, пов'язані із виконанням рішення.
34. Розподіл стягнутих з боржника грошових сум.
35. Черговість задоволення вимог стягувачів.
36. Закінчення виконавчого провадження: поняття, підстави, наслідки.
37. Ускладнення у ході виконавчого провадження.
38. Зупинення виконавчого провадження: поняття, підстави, значення, наслідки.
39. Повернення виконавчого документа без виконання.

40. Поворот виконання.
41. Відновлення виконавчого провадження.
42. Заходи примусового виконання рішення.
43. Поняття, види, загальний порядок застосування заходів примусового виконання рішення.
44. Звернення стягнення на майно боржника.
45. Виявлення майна, опис майна, зберігання майна, реалізація майна.
46. Майно фізичних осіб, на яке не може бути звернене стягнення.
47. Особливості звернення стягнення на вклади боржників — фізичних осіб у кредитно-банківських установах.
48. Особливості звернення стягнення на нерухоме майно (житловий будинок, квартиру, земельні ділянки, іншу нерухомість).
49. Порядок реалізації нерухомого майна.
50. Особливості звернення стягнення на заставлене майно.
51. Звернення стягнення на майно юридичної особи — боржника.
52. Черговість задоволення претензій юридичної особи — боржника.
53. Звернення стягнення на заробітну плату, пенсію, стипендію та інші доходи боржника.
54. Гарантії забезпечення інтересів боржника при зверненні стягнення на заробітну плату та прирівняні до неї доходи.
55. Суми, на які не може бути звернене стягнення за виконавчими документами.
56. Особливості звернення стягнення на заробітну плату боржника, який відбуває кримінальне покарання.
57. Виконання рішення про передачу певних речей стягувачеві.
58. Виконання судових рішень та вироків у частині стягнення шкоди, завданої злочинами.
59. Загальні правила виконання рішень, що зобов'язують боржника вчинити на користь стягувача певні дії або утриматися від їх вчинення (крім передачі грошей чи майна).
60. Особливості виконання рішення про стягнення аліментів.
61. Порядок виконання рішення про виселення, про вселення, про примусовий обмін.
62. Особливості виконання рішення про поновлення на роботі.
63. Виконання рішення про відібрання дитини.
64. Особливості вчинення виконавчих дій щодо іноземців, осіб без громадянства, іноземних юридичних осіб.
65. Оскарження дій посадових осіб державної виконавця та інших посадових осіб Державної виконавчої служби України, приватних виконавців.
66. Захист стягувача у виконавчому провадженні.
67. Цивільно-правова відповідальність у виконавчому провадженні.
68. Адміністративна відповідальність у виконавчому провадженні.
69. Кримінальна відповідальність за порушення порядку виконання рішень.
70. Контроль, перевірка виконавчого провадження.

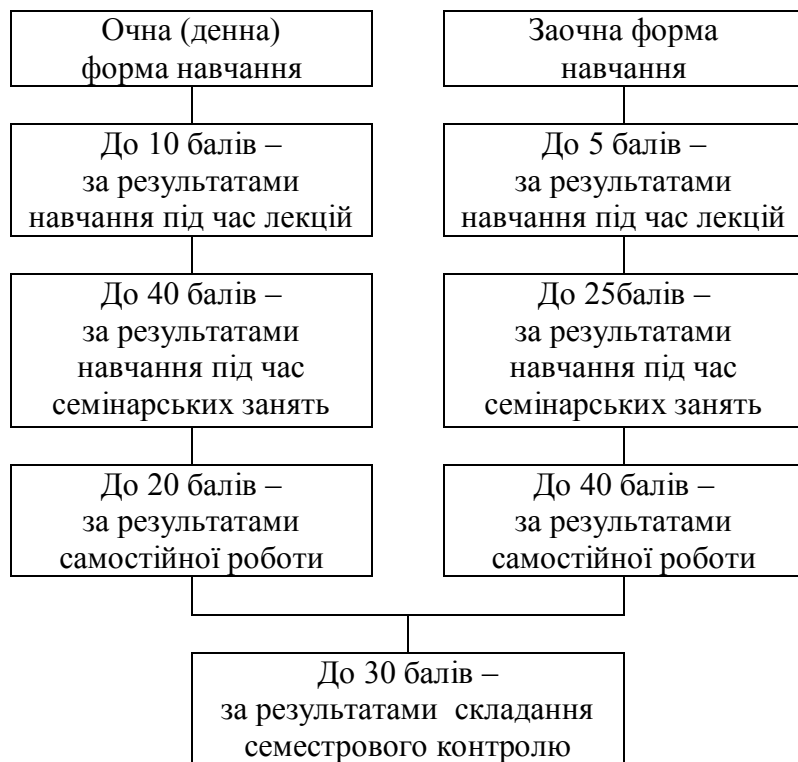
1.6.2. Проведення підсумкового контролю

Підсумковий контроль проводиться із використанням тестових технологій. За потреби (відповідно до силабусу) форма підсумкового контролю може змінюватися.

2. Схема нарахування балів

2.1. Нархування балів студентам з навчальної дисципліни здійснюється відповідно до такої схеми:

2.2. Обсяг балів, здобутих студентом під час лекцій з навчальної дисципліни, обчислюється у пропорційному співвідношенні кількості відвіданих лекцій і кількості лекцій, передбачених навчальним планом, і визначається згідно з додатками 1 і 2 до Положення про організацію освітнього процесу в Хмельницькому університеті управління та права.

З цієї навчальної дисципліни передбачено проведення 10 лекцій за денною формою навчання.

Отже, студент може набрати під час лекцій таку кількість балів:

№ з/п	Форма навчання	Кількість лекцій за планом	Кількість відвіданих лекцій				
			1	2	3	4	5
1.	Заочна	5	1,0	2,0	3,0	4,0	5,0

2.3. Обсяг балів, здобутих студентом під час семінарських занять, обчислюється за сумою балів, здобутих під час кожного із занять, передбачених навчальним планом, і визначається згідно з додатком 3 до Положення про організацію освітнього процесу в Хмельницькому університеті управління та права.

З цієї навчальної дисципліни передбачено проведення 8 семінарських занять за денною формою навчання.

Отже, рівень знань студентів під час семінарських занять може оцінюватися кількістю балів у таких межах:

№ з/п	Рівень знань студентів		Кількість семінарських занять відповідно до навчального плану
			8 занять
1.	Високий (творчий)	90-100 %	5
2.	Достатній (конструктивно-варіативний)	82-89 %	4,5
		74-81 %	4,0
3.	Середній (репродуктивний)	64-73 %	3,5

		60-63 %	3,0
4.	Низький (рецептивно-продуктивний)	35-59 %	2,0-2,5
		0-34 %	0,5-1,5

3. Рекомендовані джерела

3. Рекомендовані джерела

3.1. Для усіх тем

3.1.1. Нормативні джерела, судова практика

1. [Конституція України](#). Прийнята на п'ятій сесії Верховної Ради України 28.06.1996 р. *Відомості Верховної Ради України*. 1996. № 30. Ст. 141.
2. [Про виконавче провадження](#). Закон України від 02.06.2016 р. № 1404–VIII. *Відомості Верховної Ради України*. 2016. № 19-20. Ст. 142.
3. [Про органи та осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень і рішень інших органів](#). Закон України від 02.06.2016 р. № 1403–VIII. *Відомості Верховної Ради України*. 2016. № 29. Ст. 535.
4. Інструкція з організації примусового виконання рішень, затв. наказом Міністерства юстиції України від 02.04.2012 р. № 512/5, зареєстр. в Міністерстві юстиції України 02.04.2012 р. за № 489/20802, у ред. наказу від 29.09.2016 р. № 2832/5. *Офіційний вісник України*. 2012. № 27. Стор. 23. Ст. 1018.
5. Конвенція про захист прав і основних свобод людини, підписана у Римі, 04.11.1950 р. *Вісник Українського центру прав людини*. 1998. № 3. С. 29–37.
6. Господарський процесуальний кодекс України від 06.11.1991 р. № 1798-XII, у ред. Закону № 2147-VIII від 03.10.2017 р. *Відомості Верховної Ради України*. 2017. № 48. Ст. 436.
7. Земельний кодекс України від 25.10.2001 р. № 2768-III. *Відомості Верховної Ради України*. 2002. № 3-4. Ст. 27.
8. Кодекс адміністративного судочинства України від 06.07.2005 р. № 2747-IV, у ред. Закону № 2147-VIII від 03.10.2017 р. *Відомості Верховної Ради України*. 2017. № 48. Ст. 436.
9. Кодекс законів про працю України від 10.12.1971 р. № 322-VIII. *Відомості Верховної Ради УРСР*. 1971. додаток до № 50. Ст. 375.
10. [Кодекс України з процедур банкрутства](#) від 18.10.2018 р. № 2597–VIII. *Офіційний вісник України*. 2019. № 34. Ст. 1197.
11. [Кодекс України про адміністративні правопорушення](#) від 07.12.1984 р. № 8073–X. URL : <http://zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=80731-10>.
12. Кодекс цивільного захисту України від 02.10.2012 р. № 5403-VI. *Відомості Верховної Ради України*. 2013. № 34-35. Ст. 458.
13. [Кримінальний кодекс України](#) від 05.04.2001 р. № 2341–III. *Відомості Верховної Ради України*. 2001 р. № 25-26. Ст. 131.
14. [Кримінальний процесуальний кодекс України](#) від 13.04.2012 р. № 4651–VI. *Офіційний вісник України*. 2012 . № 37. Стор. 11. Ст. 1370.
15. Кримінально-виконавчий кодекс України від 11.07.2003 р. № 1129-IV. *Відомості Верховної Ради України*. 2004. № 3-4. Ст. 21.
16. [Сімейний кодекс України](#) від 10.01.2002 р. № 2947–III. *Відомості Верховної Ради України*. 2002 р. № 21-22. ст. 135.
17. [Цивільний кодекс України](#) від 16.01.2003 р. № 435–IV. *Офіційний вісник України*. 2003 р. № 11. ст. 461.
18. [Цивільний процесуальний кодекс України](#) від 18.03.2004 р. № 1618–IV у ред. Закону від 03.10.2017 р. № 2147–VIII. *Відомості Верховної Ради України*. 2017. № 48. Ст. 436.
19. Про аграрні розписки : Закон України від 06.11.2012 р. № 5479-VI. *Відомості Верховної Ради України*. 2013. № 50. Ст. 695.
20. Про адвокатуру та адвокатську діяльність : Закон України від 05.07.2012 р. № 5076-VI. *Офіційний вісник України*. 2012. № 62. Ст. 2509.

21. [Про банки і банківську діяльність](#). Закон України від 07.12.2000 р. № 2121–III. *Відомості Верховної Ради України*. 2001. № 5–6. Ст. 30.
22. Про безоплатну правову допомогу : Закон України від 02.06.2011 р.. *Офіційний вісник України*. 2011. № 51. Ст. 2009.
23. [Про введення мораторію на примусову реалізацію майна](#). Закон України від 29.11.2001 р. № 2864–III. *Відомості Верховної Ради України*. 2002. № 10. ст. 77.
24. [Про виконання рішень та застосування практики Європейського суду з прав людини](#). Закон від 23.02.2006 р. № 3477–IV. *Відомості Верховної Ради України*. 2006. № 30 (28.07.2006). Ст. 260.
25. [Про впорядкування питань, пов'язаних із забезпеченням ядерної безпеки](#). Закон України від 24.06.2004 р. *Офіційний вісник України*. 2004. № 30. Ст. 1982.
26. Про гарантії держави щодо виконання судових рішень : Закон України від 05.06.2012 р. № 4901–VI. *Відомості Верховної Ради України*. 2013. № 17. Ст. 158.
27. Про депозитарну систему України : Закон України від 06.07.2012 р. № 5178–VI. *Відомості Верховної Ради України*. 2013. № 39. Ст. 517.
28. Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень. Закон України від 01.07.2004 р. № 1952–IV, в ред. Закону України від 26.11.2015 р. № 834–VIII. *Відомості Верховної Ради України*. 2016. № 1. Ст. 9.
29. Про забезпечення вимог кредиторів та реєстрацію обтяжень. Закон України від 18.11.2003 р. № 1255–IV. *Офіційний вісник України*. 2003. № 52. Ст. 2734.
30. Про забезпечення права на справедливий суд : Закон України від 12.02.2015 р. *Відомості Верховної Ради України*. 2015. № 18, № 19-20. Ст. 132.
31. [Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування](#). Закон України від 09.07.2003 р. № 1058–IV *Офіційний вісник України*. 2003. № 33. Ст. 1770.
32. Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення : Закон України від 14.10.2014 р. № 1702–VII. *Відомості Верховної Ради України*. 2014. № 50-51. Ст. 2057.
33. [Про заставу](#). Закон України від 02.10.1992 р. № 2654–XII. *Відомості Верховної Ради України*. 1992. № 47. Ст. 642.
34. [Про захист від недобросовісної конкуренції](#). Закон України від 07.06.1996 р. № 236/96–ВР. *Відомості Верховної Ради України*. 1996. № 36. Ст. 164.
35. Про захист економічної конкуренції. Закон України від 11.01.2001 р. № 2210–III. *Відомості Верховної Ради України*. 2001. № 12. Ст. 64.
36. Про заходи, спрямовані на врегулювання заборгованості теплопостачальних та теплогенеруючих організацій та підприємств централізованого водопостачання і водовідведення за спожиті енергоносії. Закон України 03.11.2016 р. № 1730–VIII. *Відомості Верховної Ради України*. 2016. № 51. Ст. 839.
37. [Про звернення громадян](#). Закон України від 02.10.1996 р. № 393/96–ВР. *Відомості Верховної Ради України*. 1996. № 47. Ст. 256.
38. [Про іпотеку](#). Закон України від 05.06.2003 р. № 898–IV. *Відомості Верховної Ради України*. 2003. № 38. Ст. 313.
39. Про комерційний облік теплової енергії та водопостачання. Закон України від 22.06.2017 р. № 2119–VIII *Відомості Верховної Ради України*. 2017. № 34. Ст. 370.
40. [Про міжнародний комерційний арбітраж](#). Закон України від 24.02.1994 р. № 4002–XII. *Відомості Верховної Ради України*. 1994. № 25. Ст. 198.
41. Про мораторій на стягнення майна громадян України, наданого як забезпечення кредитів в іноземній валюті. Закон України від 03.06.2014 р. № 1304–VII. *Відомості Верховної Ради України*. 2014. № 28. Ст. 940.
42. [Про Національне агентство України з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних та інших злочинів](#) : Закон України від 10.11.2015 р. № 772–VIII. *Відомості Верховної Ради України*. 2016. № 1. Ст. 2.
43. [Про Національну поліцію](#) : Закон України від 02.07.2015 р. № 580–VIII. *Відомості Верховної Ради України*. 2015. № 40-41. Ст. 379.

44. [Про нотаріат](#). Закон України від 02.09.1993 р. № 3425–ХІІ. *Відомості Верховної Ради України*. 1993. № 39. Ст. 383.
45. [Про оплату праці](#). Закон України від 24.03.1995 р. № 108/95–ВР. *Відомості Верховної Ради України*. 1995. № 17. Ст. 121.
46. [Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні](#). Закон України від 12.07.2001 р. № 2658–ІІІ. *Відомості Верховної Ради України*. 2001. № 47. Ст. 251.
47. [Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб](#). Закон України від 09.04.1992 р. № 2262–ХІІ *Відомості Верховної Ради України*. 1992. № 29. Ст. 399.
48. [Про пенсійне забезпечення](#). Закон України від 05.11.1991 р. № 1788–ХІІ. *Відомості Верховної Ради України*. 1992. № 3. Ст. 10.
49. Про платіжні системи та переказ коштів в Україні : Закон України від 05.04.2001 р. № 2346–ІІІ. *Відомості Верховної Ради України*. 2001. № 29. Ст. 137.
50. Про прокуратуру : Закон України від 14.10.2014 р. № 1697–VII. *Відомості Верховної Ради України*. 2015. № 2-3. Ст. 12.
51. [Про ратифікацію Конвенції про захист прав і основних свобод людини 1950 року, Першого протоколу та протоколів № 2, 4, 7 та 11 до Конвенції](#). Закон України від 17.07.1997 р. № 475/97–ВР. *Відомості Верховної Ради України*. 1997. № 40. Ст. 263.
52. [Про судову експертизу](#). Закон України від 25.02.1994 р. № 4038–ХІІ. *Відомості Верховної Ради України*. 1994. № 28. Ст. 232.
53. [Про третейські суди](#). Закон України від 11.05.2004 р. № 1701–IV. *Офіційний вісник України*. 2004. № 23. Ст. 1540.
54. Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг. Закон України від 12.07.2001 р. № 2664–ІІІ. *Відомості Верховної Ради України*. 2002. № 1. Ст. 1.
55. Про фінансову реструктуризацію. Закон України від 14.06.2016 р. № 1414–VIII *Відомості Верховної Ради України*. 2016. № 32. Ст. 555.
56. [Рішення Конституційного Суду України у справі за конституційним зверненням спільного підприємства «Мукачівський плодоовочевий консервний завод» про офіційне тлумачення положення пункту 10 статті 3 Закону України «Про виконавче провадження» \(справа про виконання рішень третейських судів\)](#) від 24.02.2004 р. *Офіційний вісник України*. 2004 р. № 9. Ст. 536.
57. [Рішення Конституційного Суду України у справі за конституційним поданням 47 народних депутатів України щодо відповідності Конституції України \(конституційності\) Закону України «Про введення мораторію на примусову реалізацію майна» \(справа про мораторій на примусову реалізацію майна\)](#) від 10.06.2003 р. № 2341–ІІІ. *Офіційний вісник України*. 2003 р. № 25. Ст. 1217.
58. Інструкція про порядок і розміри компенсації (відшкодування) витрат та виплати винагороди особам, що викликаються до органів досудового розслідування, прокуратури, суду або до органів, у провадженні яких перебувають справи про адміністративні правопорушення, та виплати державним спеціалізованим установам судової експертизи за виконання їх працівниками функцій експертів і спеціалістів. затв. постановою Кабінету Міністрів України від 01.07.1996 р. № 710. *Бюлетень законодавства і юридичної практики України*. 2004. № 5.
59. [Перелік видів доходів, які враховуються при визначенні розміру аліментів на одного з подружжя, дітей, батьків, інших осіб](#). постанова Кабінету Міністрів України від 26.02.1993 р. № 146, в ред. постанови від 01.07.2002 р. № 869. *Офіційний вісник України*. 2002. № 27. Ст. 1254.
60. [Перелік документів, за якими стягнення заборгованості провадиться у безспірному порядку на підставі виконавчих написів нотаріусів](#), затверджений постановою Кабінету Міністрів України від 29.07.1999 р. № 112. *Офіційний вісник України*. 1999. № 26. Ст. 69.
61. [Положення про порядок проведення аукціонів \(публічних торгів\) з реалізації заставленого майна](#), затв. постановою Кабінету Міністрів України від 22.12.1997 р. № 1448. *Офіційний вісник України*. 1998. № 2. Ст. 50.

62. Порядок ведення Державного реєстру обтяжень рухомого майна : затв. постановою Кабінету Міністрів України від 05.07.2004 р. № 830. *Офіційний вісник України*. 2004. № 27. Ст. 1770.
63. Порядок використання коштів виконавчого провадження : постанова Кабінету Міністрів України від 29.04.2004 р. № 554. *Офіційний вісник України*. 2004. № 17. Ст. 1184.
64. Порядок використання коштів, передбачених у державному бюджеті для здійснення платежів, пов'язаних з виконанням рішень закордонних юрисдикційних органів, прийнятих за наслідками розгляду справ проти України. затв. постановою Кабінету Міністрів України від 07.03.2007 р. № 408. *Офіційний вісник України*. 2007. № 18 (23.03.2007). Ст. 716.
65. Порядок виплати винагород державним виконавцям та їх розміри і розмір основної винагороди приватного виконавця. затв. постановою Кабінету Міністрів України від 08.09.2016 р. № 643, у редакції постанови Кабінету Міністрів України від 14.07.2021 р. № 726. *Офіційний вісник України*. 2016. № 75. Стор. 23. Ст. 2502.
66. Порядок виплати та розміри винагород державному виконавцю. затв. постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2015 р. № 126. *Офіційний вісник України*. 2015. № 24. Стор. 61. Ст. 672.
67. Порядок обліку, зберігання, оцінки вилученого митницями майна, щодо якого винесено рішення суду про конфіскацію, передачі його органам державної виконавчої служби і розпорядження ним. Затв. постановою Кабінету Міністрів України від 26.12.2001 р. № 1724. *Офіційний вісник України*. 2001. № 52 (11.01.2002). Стор. 52 Ст. 2345.
68. Порядок примусової реалізації майна для погашення заборгованості перед публічним акціонерним товариством «Національна акціонерна компанія «Нафтогаз України» та його дочірніми підприємствами, що здійснювали постачання природного газу на підставі ліцензії. затв. постановою Кабінету Міністрів України від 04.10.2017 р. № 749. *Офіційний вісник України*. 2017. № 82. Стор. 83. Ст. 2513.
69. Порядок розпорядження майном, конфіскованим за рішенням суду і переданим органам державної виконавчої служби. постанова Кабінету Міністрів України від 11.07.2002 р. № 985. *Офіційний вісник України*. 2002. № 29. Ст. 1371.
70. Порядок тимчасового затримання працівниками уповноважених підрозділів Національної поліції транспортних засобів та їх зберігання. Затв. постановою Кабінету Міністрів України від 17.12.2008 р. № 1102. *Офіційний вісник України*. 2008. № 98 (31.12.2008). Стор. 31. Ст. 3240.
71. Про порядок використання коштів, отриманих органами державної влади від надання ними послуг відповідно до законодавства, та їх розміри : постанова Кабінету Міністрів України від 25.06.2001 р. № 702. *Офіційний вісник України*. 2001. № 26. Ст. 1178.
72. Види та розміри витрат виконавчого провадження. затв. наказом Міністерства юстиції України 29.09.2016 р. № 2830/5, зареєстр. в Міністерстві юстиції України 30.09.2016 р. за № 1300/29430. *Офіційний вісник України*. 2016. № 76. Стор. 176. Ст. 2557.
73. Інструкція про призначення та проведення судових експертиз та експертних досліджень : затв. наказом Міністерства юстиції України від 08.10.1998 р. № 53/5, у ред. наказу Міністерства юстиції України від 26.12.2012 р. № 1950/5, зареєстр. в Міністерстві юстиції України 02.01.2013 р. за № 1/22533. *Офіційний вісник України*. 2013. № 3. Стор. 297. Ст. 91.
74. Положення про автоматизовану систему виконавчого провадження. затв. наказом Міністерства юстиції України 05.08.2016 р. № 2432/5, зареєстр. в Міністерстві юстиції України 12.08.2016 р. за № 1126/29256. *Офіційний вісник України*. 2016. № 64. Стор. 454. Ст. 2182.
75. Порядок взаємодії органів державної виконавчої служби та митниць Державної фіскальної служби під час передавання майна, конфіскованого за рішеннями судів, та розпорядження ним. наказ Міністерства юстиції України, Міністерства фінансів України від 23.03.2018 р. № 892/5/379, зареєстровано в Міністерстві юстиції України 26.03.2018 р. за № 362/31814. *Офіційний вісник України*. 2018. № 26. Ст. 963.
76. Порядок взаємодії органів державної виконавчої служби та податкової міліції при примусовому виконанні рішень судів про стягнення коштів на користь держави за позовами органів державної податкової служби. затв. наказом Міністерства юстиції України,

- Державної податкової адміністрації України від 03.07.2002 р. № 60/5; зареєстровано в Міністерстві юстиції України 04.07.2002 р. за № 555/6843. *Офіційний вісник України*. 2002. № 28. ст. 1340.
77. Порядок державної реєстрації юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань, що не мають статусу юридичної особи. затв. наказом Міністерства юстиції України 09.02.2016 р. № 359/5, зареєстр. в Міністерстві юстиції України 09.02.2016 р. за № 200/28330. *Офіційний вісник України*. 2016. № 10. Стор. 224. Ст. 471.
78. Положення про передавання запасів готівки на зберігання до уповноважених банків. затв. постановою Правління Національного банку України 07.12.2016 р. № 408. *Офіційний вісник України*. 2017. № 5. Стор. 14. Ст. 172.
79. Положення про передавання запасів готівки на зберігання до уповноважених банків та проведення операцій з ними. Затв. Постановою Правління Національного банку України від 17.09.2021 р. № 95. *Офіційний вісник України*. 2021. № 82. Стор. 174. Ст. 5290.
80. Про вимоги до договорів на зберігання та втрату чинності нормативно-правових актів Національного банку України. Постанова Національного банку України від 28.02.2019 р. № 44. *Офіційний вісник України*. 2019. № 25. Стор. 570. Ст. 891.
81. Порядок застосування податкової застави контролюючими органами. затв. наказом Міністерства фінансів України 16.06.2017 р. № 586, зареєстр. в Міністерстві юстиції України 14.07.2017 р. за № 859/3072. *Офіційний вісник України*. 2017. № 61. Стор. 278. Ст. 1891.
82. Порядок надання інформації Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку на запити органів державної виконавчої служби та приватних виконавців. затв. наказом Міністерства юстиції України 29.11.2016 р. № 3409/5, рішенням Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку 29.11.2016 р. № 1173, зареєстр. в Міністерстві юстиції України 06.12.2016 р. за № 1579/29709. *Офіційний вісник України*. 2016. № 99. Стор. 407. Ст. 3247.
83. Порядок надання інформації Пенсійним фондом України на запити органів державної виконавчої служби та приватних виконавців. затв. наказом Міністерства юстиції України 07.12.2016 р. № 3596/5, постановою правління Пенсійного Фонду України 07.12.2016 р. № 28-1, зареєстр. в Міністерстві юстиції України 13.12.2016 р. за № 1607/29737. *Офіційний вісник України*. 2016. № 99. Стор. 413. Ст. 3250.
84. Порядок реалізації арештованого майна. затв. наказом Міністерства юстиції України 29.09.2016 р. № 2831/5, зареєстр. в Міністерстві юстиції України 30.09.2016 р. за № 1301/29431. *Офіційний вісник України*. 2016. № 76. Стор. 179. Ст. 2558.
85. Порядок реалізації на багатосторонньому торговельному майданчику цінних паперів, на які звернено стягнення. Затв. Рішенням Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку 25.12.2012 р. № 1853, у ред. Рішення від 22.09.2022 р. № 1199, зареєстр. у Міністерстві юстиції України 22.01.2013 р. за № 159/22691. *Офіційний вісник України*. 2013. № 8. Стор. 227. Ст. 304.
86. Правила зберігання, захисту, використання та розкриття банківської таємниці. затв. постановою Правління Національного банку України 14.07.2006 р. № 267, зареєстр. в Міністерстві юстиції України 03.08.2006 р. за № 935/12809. *Офіційний вісник України*. 2006. № 32. стор. 137. Ст. 2330.
87. Про запровадження пілотного проекту з відпрацювання технології введення в обіг аграрних розписок. наказ Міністерства аграрної політики та продовольства України, Міністерства юстиції України від 01.09.2015 р. № 332/1627/5. URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/v0332730-15>.

3.1.2. Літературні джерела

1. Kennett W. A. Enforcement of Judgments in Europe. Oxford : Oxford University Press, 2000. 504 p.
2. Амельченко М. В. Захист прав суб'єктів господарювання в судовому процесі та у виконавчому провадженні : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.04. Донецьк, 2001. 18 с.

3. Афанасьєв В. В. Організаційно-правові проблеми виконавчого провадження в Україні : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.11. Х., 1995. 13 с.
4. Білоусов Ю. В. [Виконавче провадження](#). К. : Прецедент, 2005. 188 с. (Серія «Юридична бібліотека»).
5. [Виконавче провадження \(у схемах і таблицях\)](#) / за ред. О. Б. Верби-Сидор. Львів : Львівський державний університет внутрішніх справ, 2020. 600 с.
6. Виконавче провадження / за ред. Н. Ю. Голубєвої. Одеса : Фенікс, 2020. 459 с.
7. Виконавче провадження / укл.: К. В. Гусаров, М. Є. Червинська, Л. М. Мазур та ін. Харків : Право, 2017. 186 с.
8. [Виконавче провадження: теорія та практика](#) / за заг. ред. Р. Ф. Ханової, С. О. Кравцова. Харків : Право, 2021. 672 с.
9. [Виконавче провадження: хрестоматія](#) (галузь знань 0304 «Право», освітньо-кваліфікаційний рівень «Бакалавр», напрям підготовки 6.030401 «Правознавство») для студентів факультету № 4 / уклад.: В. В. Комаров, Д. М. Сібільов, С. О. Кравцов, О. І. Попов. Х. : Нац. ун-т «Юрид. акад. України ім. Ярослава Мудрого», 2013. 730 с.
10. Виконавчий процес: теорія і практика. Концепції вчених з удосконалення законодавства про виконавче провадження / за заг. ред. С. Я. Фурси Київ : Алерта 2023. 448 с.
11. Волкова Н. В., Можаровська К. В. Виконавче провадження. Одеса, 2015. 71 с.
12. Гаєцька-Колотило Я. З., Ратушна Б. П. Виконавче провадження. Львів : Львів. комерц. акад., 2014. 191 с.
13. Євтушенко О. І. Особливості визнання та виконання рішень іноземних судів : автореф. дис. ... канд. - юрид. наук : 12.00.03. К., 2005. 18 с.
14. Заворотько П. П., Пастухов В. П. Виконання судових рішень в Українській РСР (історико-правовий нарис). К. : Вища школа, 1973. 216 с.
15. Заворотько П. П., Штефан М. Й. Судове виконання. К. : Вид-во Київського ун-ту, 1967. 263 с.
16. Іщенко Д. Ю. [Інструменти діяльності приватних виконавців у системі права України](#). Дис. ... д-ра філос. 081 Право / Національний університет «Києво-Могилянська академія». Київ, 2023. 290 арк.
17. Крупнова Л. В. [Система виконавчого провадження в Україні: теоретико-правові та праксеологічні аспекти](#). Дис. ... д-ра юрид. наук. 12.00.07 Адміністративне прао і процес; фінансове право; інформаційне право. Київ, 2018. 470 арк.
18. [Курс цивільного процесу](#) / за ред. В. В. Комарова. Х. : Право, 2011. 1352 с.
19. Мельник М. І., Хавронюк М. І. Закон України «Про виконавче провадження»: Постатейні матеріали. Коментарі. К. : Атіка, 2002. 271 с.
20. Мисишин А. В. [Визнання і виконання рішень іноземних юрисдикційних органів в умовах євроінтеграції України в Європейський Союз](#). Дис. ... д-ра філос. 081 Право. Львів, 2021. 228 арк.
21. Мороз В. П. [Адміністративно-правове забезпечення примусового виконання судових рішень в Україні](#). Дис. ... д-ра юрид. наук. 12.00.07 Адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право. Дніпро, 2021. 513 арк.
22. Науково-практичний коментар до законів України «Про державну виконавчу службу», «Про виконавче провадження» / О. В. Лавринович (відп. ред.). К. : Юрінком Інтер, 2005. 320 с.
23. Науково-практичний коментар Закону України «Про виконавче провадження» : практичний посібник / за заг. ред. Д. В. Журавльова. Київ : Професіонал, 2018. 424 с.
24. Першопричини невиконання рішень національних судів України. Національна безпека і оборона. 2019. № 3-4 (179-180).
25. Притуляк В. М. [Повноваження суду при примусовому виконанні судових рішень у цивільних справах](#). Дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.03. Одеса, 2016. 205 арк.
26. Проблеми теорії і практики виконання рішень судів та інших органів : зб. наук. пр. за результатами Третьої міжн. наук.-практ. конф. (м. Хмельницький, 14–15 червня 2012 р.). Хмельницький : Хмельницький університет управління та права, 2012. 368 с.

27. Проблеми теорії і практики виконання рішень судів та інших органів : зб. наук. пр. за результатами Четвертої міжн. наук.-практ. конф. (м. Хмельницький, 18–19 жовтня 2013 р.). Хмельницький : Хмельницький університет управління та права, 2014. 314 с. + 2 іл.
28. Проблеми теорії і практики виконання рішень судів та інших органів / за ред. Ю. В. Білоусова. Хмельницький : ФОП Мельник А. А., 2019. 300 с.
29. Смотрич Д. В. Процесуально-правові засади виконання судових рішень в адміністративних справах. Дис. ... д-ра філос. 081 Право / Національний університет «Львівська політехніка». Львів, 2021. 242 арк.
30. Токарчук Л. М., Голоденко І. О., Булат Н. М. Навчальний посібник з дисципліни «Виконавче провадження» для підготовки здобувачів першого (бакалаврського) рівня вищої освіти за спеціальністю 081 «Право». Одеса : Гельветика, 2022. 130 с. ISBN 978-617-554-080-0.
31. Фіолевський Д. П., Лобанцев С. Ю., Мезенцев Є. І. Державна виконавча служба України / під заг. ред. Д. П. Фіолевського. К. : Алерта, 2004. 564 с.
32. Фурса С. Я., Фурса Є. І., Щербак С. В. Закони України «Про державну виконавчу службу», «Про виконавче провадження», «Про виконання рішень та застосування практики Європейського суду з прав людини»: Науково-практичний коментар. К. : Видавець Фурса С. Я. : КНТ, 2008. 1172 с.
33. Фурса С. Я., Щербак С. В. Виконавче провадження в Україні. К. : Атіка, 2002. 480 с.
34. Фурса С. Я., Щербак С. В. Законодавство України про виконавче провадження: Науково-практичний коментар. К. : Ін Юре, 2004. 976 с.
35. Цивільне виконавче право України / за заг. ред. І. Д. Копайгори. Львів : Магнолія-2006, 2007. 538 с.
36. Цивільний процес / за ред. Ю. В. Білоусова. К. : Прецедент, 2005. 293 с.
37. Цивільний та виконавчий процес: міжгалузеві зв'язки. Особливості розгляду судами певних категорій справ та виконання судових рішень / за заг. ред. С. Я. Фурси, О. О. Русецької, О. О. Хорватової. Київ : Алерта, 2024. 926 с.
38. Штефан М. Й., Омельченко М. П., Штефан С. М. Виконання судових рішень. К. : Юрінком Інтер, 2001. 320 с.

3.2. Допоміжні джерела

Тема 1

1. Боєру В. С. Структуризація причин низького рівня ефективності виконання рішень юрисдикційних органів в Україні. Юридичний науковий електронний журнал. 2020. № 5. С. 48–54. <https://doi.org/10.32782/2524-0374/2020-5/10>.
2. Гбур З. В. Суть виконавчого провадження в контексті реформ. Публічне управління і адміністрування в Україні. 2023. Вип. 35. С. 107–112. <https://doi.org/10.32782/pma2663-5240-2023.35.20>.
3. Гбур З. В. Теоретичні засади реформування системи виконавчого провадження національний та світовий досвід. Держава та регіони. Серія: Публічне управління і адміністрування. 2023. № 3 (81). С. 162–167. <https://doi.org/10.32782/1813-3401.2023.3.27>.
4. Грабар Н. М. Судові рішення як підстава здійснення виконавчого провадження в Україні. Актуальні питання у сучасній науці. 2023. № 7 (13). С. 284–294. [https://doi.org/10.52058/2786-6300-2023-7\(13\)-285-294](https://doi.org/10.52058/2786-6300-2023-7(13)-285-294).
5. Калінін Р. С. Про місце виконавчого провадження у системі права України. Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Серія : Юриспруденція. 2014. Вип. 9-1. С. 73-76. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvmgu_jur_2014_9-1_24.
6. Кравцов С. О., Крікорова Е. К. Виконавче провадження як завершальна стадія судового процесу. Вчені записки ТНУ імені В. І. Вернадського. Серія: юридичні науки. 2020. Том 31 (70), № 3. С. 69–73. <https://doi.org/10.32838/TNU-2707-0581/2020.3/12>.
7. Лимарь І. В. Дискусійні питання місця виконавчого провадження в системі права України. Інформація і право. 2019. № 2 (29). С. 186–193. https://ippi.org.ua/sites/default/files/23_0.pdf.

8. Рекуненко Т. Виконавче провадження у справах про адміністративні правопорушення. Підприємництво, господарство і право. 2019. № 5. С. 170–174. <https://doi.org/10.32849/2663-5313/2019.5.31>.
9. Сергієнко Н. А. Виконавчий процес (як діяльність): поняття та ознаки. Вчені записки ТНУ імені В.І. Вернадського. Серія: юридичні науки. 2020. Том 31 (70), № 4. С. 50-55. <https://doi.org/10.32838/1606-3716/2020.4/09>.
10. Снідевич О. С. Відкритість як засада побудови виконавчої процесуальної форми. Право і суспільство. 2019. № 3. С. 124–128. <https://doi.org/10.32842/2078-3736-2019-3-1-21>.
11. Фіолевський Д. П., Лобанцев С. Ю., Мезенцев Є. І. Державна виконавча служба України / під заг. ред. Д. П. Фіолевського. К. : Алерта, 2004. 564 с.
12. Фурса С. Я., Фурса Є. І. Система науки виконавчого процесу: актуальні питання. Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія: Право. 2022. № 72. <https://doi.org/10.24144/2307-3322.2022.72.30>.
13. Фурса, С. Я., Фурса Є. І., Щербак С. В. Закони України «Про державну виконавчу службу», «Про виконавче провадження», «Про виконання рішень та застосування практики Європейського суду з прав людини». К. : Видавець Фурса С. Я. : КНТ, 2008. 1172 с.
14. Цірат Г. А. Виконання іноземних арбітражних рішень : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.03. К., 2000. 18 с.
15. Черненко М. П. Виконання майнових покарань. Х., 2006. 176 с. (Бібліотека юриста)
16. Черненко М. П. Проблеми теорії і практики виконання майнових покарань : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.08. Х., 2003. 20 с.
17. Штефан, М. Й., Омельченко М. П., Штефан С. М. Виконання судових рішень. К. : Юрінком, 2001. 320 с.
18. Щербак С. В. Адміністративно-правове регулювання виконавчого провадження в Україні : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07. К., 2002. 16 с.
19. Щербак С. В. Наука виконавчого процесу: передумови виникнення. Часопис Київського університету права. 2020. № 3. С. 186–193. <https://doi.org/10.36695/2219-5521.3.2020.34>.
20. Якимчук С. О. Моделі примусового виконання судових рішень. Університетські наукові записки. 2019. № 3. С. 184-203. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Unzap_2019_3_17.

Тема 2

1. Белікова С. О. Підстави представництва прокурором інтересів дітей у виконавчому провадженні. Право і суспільство. 2015. № 1. С. 63-67. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Pis_2015_1_13.
2. Вінциславська М. В. Поняті та їх роль у виконавчому провадженні. Держава і право. Юридичні і політичні науки. 2013. Вип. 59. С. 298-302. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/dip_2013_59_51.
3. Ігонін Р. В. Організаційно-правові засади діяльності суб'єктів виконавчого провадження : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07. Ірпінь, 2007. 20 с.
4. Клепикова М. А. Проблемы правового положения органов принудительного исполнения в исполнительном производстве : автореф. дисс. ... канд. юрид. наук : 12.00.15. Екатеринбург, 2001. 27 с.
5. Мальський М. М. Роль суб'єктів виконавчого процесу на окремих стадіях виконавчого провадження. Держава і право Серія Юридичні науки. 2019. Вип. 83. С. 195–211. <http://jnas.nbuv.gov.ua/article/UJRN-0001067447>.
6. Масюк В. В. Актуальні питання виконавчого провадження. Вісник Академії адвокатури України. 2011. Число 2. С. 240-242. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/vaau_2011_2_43.
7. Миронюк Р. В. Етапи реформування системи органів виконання рішень суду та органів публічної адміністрації та його результати. Правова позиція. 2022. № 4 (37). С. 55–59. <https://doi.org/10.32782/2521-6473.2022-4.10>.
8. Миронюк Р. В. Органи внутрішніх справ як суб'єкти виконавчого провадження в справах про адміністративні правопорушення : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07. Ірпінь, 2003. 19 с.

9. Міхеєв М. Окремі питання поділу адміністративного процесу та визначення місця виконавчого процесу. Вісник Національного університету "Львівська політехніка". Юридичні науки. 2018. Вип. 19. С. 88-92. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/vnulpurn_2018_19_15.
10. Перепелиця А. І. Організаційно-правові засади діяльності державної виконавчої служби в Україні : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07. Ірпінь, 2005. 19 с.
11. Сергієнко Н. До проблематики правового статусу органів державної виконавчої служби та виконавців. Підприємництво, господарство і право. 2019. № 11. С. 65-69. DOI <https://doi.org/10.32849/2663-5313/2019.11.11>.
12. Снідевич О. Проблемні питання представництва у виконавчому провадженні України. Jurnalul juridic național: teorie și practică. 2019. Mai. С. 93-96. http://www.jurnaluljuridic.in.ua/archive/2019/3/part_1/21.pdf.
13. Спектор А. С. Учасники виконавчого провадження на стадії його відкриття. Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія Право. 2024. Вип. 85, Ч. 1. С. 326–331. <https://doi.org/10.24144/2307-3322.2024.85.1.48>.
14. Тогобіцька А. А. Проблемні питання правового регулювання діяльності прокурора у сфері примусового виконання судових рішень (на прикладі Закону України "Про виконавче провадження"). Науковий вісник Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ. 2012. № 3. С. 357-366. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvdduvs_2012_3_53.
15. Томіленко П. Особливості представництва прокурором інтересів стягувача у виконавчому провадженні. Вісник Національної академії прокуратури України. 2014. № 5. С. 34-40. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vnapu_2014_5_7.
16. Фурса С., Фурса Є. Проблемні аспекти законодавчої регламентації учасників виконавчого провадження *Право України*. 2021. № 3. С. 103–120. <https://doi.org/10.33498/louu-2021-03-103>.
17. Ятченко Є. О. Особи, які підлягають відводу в цивільному процесі та виконавчому провадженні. Судова апеляція. 2014. № 2. С. 71-78. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Suap_2014_2_13.

Тема 3

1. Береза Н. Виконавче провадження по-новому: новели, переваги та недоліки. Актуальні проблеми правознавства. 2016. Вип. 3. С. 41-45. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/aprpr_2016_3_10.
2. Білоусов Ю. В. Поняття, призначення та класифікація строків у виконавчому провадженні. Університетські наукові записки. 2016. № 1. С. 64-79. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Unzap_2016_1_8.
3. Васіна Г. В. Проблеми розшуку транспортного засобу у виконавчому провадженні. Право і Безпека. 2010. № 1. С. 161-167. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Pib_2010_1_38.
4. Городецька Ю. С. Виконавче провадження як засіб примусу: проблеми та шляхи вдосконалення. Наукові праці [Чорноморського державного університету імені Петра Могили комплексу "Києво-Могилянська академія"]. Серія : Державне управління. 2016. Т. 267, Вип. 255. С. 39-44. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Npchdu_2016_267_255_8.
5. Калінін Р. С. Класифікаційний розподіл адміністративних процедур виконавчого провадження. Форум права. 2011. № 2. С. 350-358.
6. Ковалів М. В. Особливості та порядок здійснення виконавчого провадження. Вісник Дніпропетровського університету імені Альфреда Нобеля. Сер. : Юридичні науки. 2013. № 1. С. 10-14. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/vdujn_2013_1_3.
7. Ковбас І. В., Крайній П. І. Примусові заходи забезпечення виконання рішень у виконавчому провадженні: проблеми та перспективи. Право і суспільство. 2020. № 2, Ч. 2. С. 157–163. <https://doi.org/10.32842/2078-3736/2020.2-2.24>.
8. Марченко М. Г., Шматко Є. В. Новації виконавчого провадження в Україні. Молодий вчений. 2016. № 4. С. 624-628. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/molv_2016_4_153.

9. Святогор О. Окремі аспекти застосування мирової угоди в господарському процесі та виконавчому провадженні. Юридичний журнал. 2002. № 3. С. 36-38.
10. Сергієнко Н. Відновлення виконавчого провадження: проблеми правового регулювання. Юридичний вісник. 2020. № 3. С. 170–176. <https://doi.org/10.32837/yuv.v0i3.1938>.
11. Снідевич О. Заходи примусового виконання рішень як прояв диференціації виконавчої процесуальної форми. Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Юридичні науки. 2021. № 1 (116) С. 53–57. <https://doi.org/10.17721/1728-2195/2021/1.116-11>.
12. Сопільник Р. Л. Умови та порядок здійснення виконавчого провадження в Україні. Форум права. 2013. № 3. С. 621–627.
13. Стасів Н. С. Процесуальні дії суду на стадії відкриття провадження за заявами про видачу виконавчого листа на примусове виконання рішення третейського суду. Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Серія : Юриспруденція. 2015. Вип. 14(2). С. 36-39. URL: [http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvmgu_jur_2015_14\(2\)_12](http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvmgu_jur_2015_14(2)_12).
14. Шелевер Н. В. Особливості виконавчого провадження в країнах Європейського Союзу. Форум права. 2016. № 1. С. 262–266.
15. Шелевер Н. Проблемні питання виконавчого провадження в Україні та шляхи їх розв'язання. Evropsky politicky a pravni diskurz. 2016. Vol. 3, Iss. 2. С. 323-328. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/evrpol_2016_3_2_50.
16. Шелевер Н. В., Лазур Я. В., Гербут В. С. Проблемні питання виконавчого провадження під час дії воєнного стану в Україні. Юридичний науковий електронний журнал. 2023. № 2. С. 652–655. <https://doi.org/10.32782/2524-0374/2023-2/156>.

Тема 4

1. Вінциславська М. В. Статус спеціалізованих організацій, що здійснюють реалізацію майна боржника у виконавчому провадженні. Університетські наукові записки. 2013. № 1. С. 153-158. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Unzap_2013_1_24.
2. Гуменюк Н. Р. Механізм укладення договору на торгах у виконавчому провадженні. Університетські наукові записки. 2008. № 2. С. 87-94. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Unzap_2008_2_17.
3. Гуменюк Н. Р. Повідомлення про проведення торгів у виконавчому провадженні. Університетські наукові записки. 2008. № 1. С. 114-119. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Unzap_2008_1_19.
4. Лужанський А. В. Особливості доступу до суду у справах про оскарження оцінки майна на стадії виконавчого провадження. Вісник Верховного Суду України. 2011. № 9. С. 28-33. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/vvsu_2011_9_8.
5. Малярчук Л. С. Деякі методичні та практичні аспекти накладення арешту на нерухоме майно боржника. Юридичний науковий електронний журнал. 2019. № 4. С. 52-55. DOI <https://doi.org/10.32782/2524-0374/2019-4/12>.
6. Малярчук Л. С. Основні передумови звернення стягнення на нерухоме майно боржника: теоретико-прикладний. Порівняльно-аналітичне право. 2019. № 3. С. 93-96. DOI <https://doi.org/10.32782/2524-0390/2019.3.21>.
7. Одосій О. Ю. Виконання ухвали суду про накладення арешту на майно, що належить відповідачеві і знаходиться у нього або в інших осіб: окремі аспекти виконавчого провадження. Часопис Київського університету права. 2015. № 4. С. 199-203. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Chkup_2015_4_46.
8. Сібільов Д. М. Мирова угода у виконавчому провадженні: процесуальні аспекти виконання судових рішень. Право і безпека. 2012. № 2. С. 191-194. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Pib_2012_2_44.
9. Ятченко Є. О. Укладення мирової угоди під час здійснення судочинства та у виконавчому провадженні. Судова апеляція. 2015. № 4. С. 41-48. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Suap_2015_4_7.

Тема 5

1. Бондар І. В. Примусове виконання рішення про виселення боржника. Часопис Київського університету права. 2017. № 2. С. 115-117. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Chkup_2017_2_27.
2. Сергієнко Н. Вирішення питання про примусове проникнення до житла чи іншого володіння особи у виконавчому провадженні. Юридичний вісник. 2014. № 4. С. 351-355. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/urid_2014_4_76.
3. Терещук О. В. Виконавче провадження у справах про корупційні діяння та інші правопорушення, пов'язані з корупцією. Вісник Харківського національного університету внутрішніх справ. 2000. № 10. С. 12-17. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/VKhnuvs_2000_10_4.

Тема 6

1. Дзисюк Я. М. Історичний розвиток проваджень у справах з приводу рішень, дій або бездіяльності державної виконавчої служби. Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Серія : Юриспруденція. 2014. Вип. 8. С. 81-83. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvmgu_jur_2014_8_22.
2. Жукевич І. В. Судовий контроль в аспекті виконання судових рішень щодо майнових прав у цивільних справах. Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія Право. 2024. Вип. 85, Ч. 1. С. 277–281. <https://doi.org/10.24144/2307-3322.2024.85.1.40>.
3. Мальський М. М. Теоретичні основи міжнародного виконавчого процесу. 12.00.03 цивільне право і цивільний процес; сімейне право; міжнародне приватне право. Київ, 2020. 503 арк. https://scc.knu.ua/upload/iblock/1e0/dis_Malskyi%20%D0%9C.%20%D0%9C..pdf.
4. Марченко М. Г. Особливості виконання судових рішень в Україні та за кордоном. Інформація і право. 2014. № 2 (11). С. 57–61. <https://ippi.org.ua/sites/default/files/14mmgruk.pdf>.
5. Фомін А. Ю. Особливості оскарження дій уповноважених осіб до суду під час виконавчого провадження. Європейські перспективи. 2014. № 1. С. 138-143. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/evpe_2014_1_26.
6. Шелевер Н. В. Особливості виконавчого провадження в країнах Європейського Союзу. Форум права. 2016. № 1. С. 262–266. URL: http://nbuv.gov.ua/j-pdf/FP_index.htm_2016_1_42.pdf.

4. Інформаційні ресурси

1. <http://zakon.rada.gov.ua/> — Законодавство України на сайті Верховної Ради України.
2. <http://www.dvs.gov.ua/> — Державна виконавча служба України.
3. <http://www.ccu.gov.ua/> — Конституційний Суд України.
4. <http://www.scourt.gov.ua/> — Верховний Суд.
5. <http://www.president.gov.ua/documents/> — Офіційні документи на Офіційному представництві Президента України.
6. <http://www.kmu.gov.ua/> — Урядовий портал.
7. <http://www.minjust.gov.ua/> — Міністерство юстиції України.
8. <http://zakon.nau.ua/> — Професійна юридична система Мега-НаУ.
9. <http://www.ligazakon.ua/> — Ліга:Закон — головний правовий портал України
10. <http://www.nbuv.gov.ua/portal/> — Наукова періодика України на сайті Національної бібліотеки України ім. В. І. Вернадського.
11. <http://www.reyestr.court.gov.ua/> — Єдиний державний реєстр судових рішень.